

CENA NUMERU

20 gr.

PRENUMERATA:
Miesięcznie we
Lwowie 4 zł 50 gr.
z dostawą do do-
mu i w całej
Polsce z przesył-
ką pocztową 4 zł
80 gr., zagranicą
miesięcznie 6 zł
50 gr.

Dla urzędników
państwowych i
nauczycieli
miesięcznie 3 zł.

KURJER LWOWSKI

Organ demokratycznej inteligencji

Redakcja
i Administracja
ul. Ossolińskich 15
Telefon redakcji
19,

w nocy 29-19.
Tel. adm. 32-19.
Adres dla tele-
gramów: Kurjer
Lwowski, Lwów.
Rękopisów nie
zwraca się.

Redaktor naczelny
przyjmuje: od
1-2 w południe.

Morał z fałszerstwa...

Lwów, 26 stycznia.

(K.) Po zdemaskowaniu afery fałszerzy banknotów na Węgrzech, pokazało się, że w tych samych piwnicach, skąd przed chwilą wyniesiono bibulę komunistyczną, wstawili monarcho-faszyści maszyny do fałszowania europejskich walut. System podgryzania rządów i ustrojów przez podrabianie obcych pieniędzy nie jest ich wynalazkiem. Pierwsi bowiem po wojnie poszli tą drogą komuniści, fałszując urzędowo wszystkie waluty świata. Hasło zniszczenia kapitalizmu przy pomocy pseudopieniądza wisiało przez jakiś czas na sztandarach komunistycznych. Dopiero, gdy komuniści wzrosli w siłę i stworzyli pieniądź własny, porzucili niebezpieczne wytrychy.

Podmieśli je monarcho-faszyści, poświęcili i otoczyli aureolą patriotycznych ideałów. Do jakiego stopnia węgierski spisak fałszerski opłatał wszystkie ważniejsze centra Europy, świadczą o tym najlepiej urzędowe enuncjacje rządów francuskiego i angielskiego, w których podkreślono wyraźnie, że ujawnienie całego spiskowego komplotu byłoby zbyt ryzykowne dla europejskiego pokoju. Należy wprost podziwiać spryt francuskiej myśli państwowej. Woli ona zrezygnować z rewindykacji, niż spłoszyć swoich domorosłych Burbonów, którzy tam umaczali swoje palce.

Wykrycie monarcho-faszystowskiego spisku wykazało, że powolną Europą wstrząsają nie tylko komunistyczne, ale i monarcho-faszystowskie wulkany. Europa znajduje się w kleszczach dwóch maksymalizmów, z których każdy z osobna zmierza do zniszczenia demokracji i usunięcia parlamentów.

Czy jednak monarcho-faszystom ma szansę powodzenia jest bardzo wątpliwe. Faszyści włoscy wlamali się do budki kapitana metoda bolszewicka. Zrobili to otwarcie z właściwą bolszewikom brutalnością. Faszyzm włoski nie miał przynajmniej monarchistycznego posmaku. Tymczasem faszyści węgierscy i pokrewni przyczepili do swego rydwana zbankrutowane korony i to właśnie jest pocieszającym objawem niezrozumienia ducha czasu. Zdeponowani królowie za prędko chcieli zrobić interes i zapomnieli, że oprócz szambelanów i bankrutujących hrabiów nikt się na jabłko królewskie złapać nie da, choćby ono wisiało na faszystowskich sztandarach.

W całym tem przedsięwzięciu wogóle za dużo było Habsburgów, Hohenzollernów, Wittelsbachów, Burbonów, którzy jak wiadomo za mało umieją pracować choćby dla

Tajemnicza afera szpiegowska

w Warszawie.

Dobrze zorganizowana szajka szpiegowska, czy też zwyczajna... prowokacja?

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 25 stycznia.

Doniesienia niektórych pism, jakoby policja polityczna dokonała pewnych odkryć o szerokich rozmiarach nie odpowiadają rzeczywistości. Sprawa o którą chodzi, przedstawia się w szczegółach jak następuje: Przed niedawnym czasem do władz policji politycznej doniósł jeden z obywateli, iż siostrzenica jego, pracownica jednej z dyrekcji kolejowych, jadąc w odwiedziny do swego syna w Gdańsku nawiązała w pociągu rozmowę ze swym przygodnym towarzyszem. Gdy w czasie rozmowy wspomniała ona o ciężkich obecnie czasach, jeden z jadących prosił ją o podanie adresu, względnie numeru telefonu, obiecując wystarać się o intratne zajęcie. Po powrocie do Warszawy istotnie ktoś do pani tej zatelefonował, przedstawiając się jako ów towarzysz podróży, przyczem wyznaczył jej rendez-vous w cukierni Żmijewskiego. Po przybyciu na umówione miejsce, pani owa zastała tam jednego z owych podróżnych,

który zaproponował jej dużą sumę za przewiezienie pewnych dokumentów do Gdańska. Zawiadomiła ona o tem swego stryja, który kierując się pobudkami patriotycznymi i podejrzewając w całej aferze szpiegostwo doniósł o tem policji politycznej. Ta poleciła owej pani wejść w kontakt z nieznajomymi. Ku zdziwieniu organów policyjnych okazało się niebawem, że paszport dostarczony tej pani pochodzi z wydziału II sztabu gen. Również i dokumenta wojskowe, które miała ona przewieźć do Gdańska pochodziły z tego oddziału. Wobec tego policja polityczna zwróciła się do władz wojskowych o wyjaśnienie całej sprawy, przyczem postanowiono wspólnie prowadzić inwigilację. Nagle naszedł w całej aferze nieoczekiwany zwrot. Oto Wydział II Sztabu gen. sam na własną rękę przeprowadził inwigilację całej afery w sposób tajemniczy, przyczem kogoś miano aresztować. Jak dotąd sprawa wygląda bardzo tajemniczo i pozostaje niewyjaśniona.

Dalszy rozkład „Wyzwolenia“.

Pięciu posłów założyło „Kresowe stronnictwo chłopskie“.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 25 stycznia.

W Wilnie odbył się w niedzielę okręgowy zjazd Wyzwolenia, na którym uchwalono założenie osobnego stronnictwa kresowego. Za utworzeniem osobnego stronnictwa głosowali posłowie Dubownik i Wędziagolski, przeciw senatorka Karnicka i sen. Kalinowski.

Warszawa, 25. 1. (AW.) Pięciu posłów Wyzwolenia, którzy otrzymali mandaty w okręgach kresowych wystąpiło dziś z klubu i założyło odrębną partję p. n. „Kresowe stronnictwo chłopskie“. Grupa ta przyłączy się prawdopodobnie do Związku chłopskiego.

Nowe wytyczne polityki narodowościowej zostały ustalone w komisji rzeczoznawców.

Warszawa, 25. 1. (PAT.) Komisja rzeczoznawców dla spraw województw wschodnich i mniejszości ukończyła pierwszą sesję. W kilkunastu obradach uczestniczyli podsekretarz stanu Studziński, rzeczoznawca dr. Henryk Löwenherz, Leon Wasilewski, poseł Zwierzyn-

ski i naczelnik wydziału Zabierzowski. Komisja ułożyła nowe wytyczne polityki państwa w sprawach mniejszości i opracowała szereg zagadnień. Rzeczoznawcy podzielnili między siebie dalsze kwestje, a po ich opracowaniu komisja zbierze się z początkiem lutego na drugą sesję.

własnego dobra. Zdobywanie koron przy pomocy fałszywych banknotów — to zajęcie nie bardzo odpowiedzialne dla królów.

Najwięcej na interesie stracili faszyści. Faszyzm europejski szukający podpory w obalonych tronach nie może liczyć na pozyskanie masy. Przez związanie swoich losów z

monarchizmem faszyści stali się niezdolni do czynu i tej okoliczności zawdzięczać należy, że zdemaskowali się za prędko. Niech to będzie nauką dla wszystkich gorących głów, które bolszewickimi metodami chcą realizować antybolszewickie ideały.

Delegaci Bankiers Trustu już wyjeżdżają z Polski.

(Telefonem od naszego korespondenta)
Warszawa, 25 stycznia.

Delegaci Bankers Trust, badający państwowy monopol tytoniowy dziś ukończyli swe prace. Wyjeżdżają oni z Warszawy już jutro, a to celem jaknajszybszego poinformowania swych mocodawców o rezultatach spostrzeżeń w Polsce.

Kto nam lepiej życzy?

(Telefonem od naszego korespondenta)
Warszawa, 25 stycznia.

„Kurjer Warsz.“ donosi z Londynu, że w tamtejszych kołach rządowych odradzają Polsce ubieganie się o stałe miejsce w Radzie Ligi Narodów. Tego rodzaju rady są bardzo znamienne, jeżeli się zważy, że prasa francuska bardzo silnie występuje w obronie słusznych pretensji polskich do miejsca w Radzie Ligi.

Redukcja objęła też pociągi.

(Telefonem od naszego korespondenta)
Warszawa, 25 stycznia.

W związku z redukcją budżetu kolejowego odbywa się też redukcja ilości pociągów, która wyniesie 2 do 3 procent na liniach o mniejszej frekwencji. W sezonie letnim część zredukowanych pociągów będzie przywrócona w miarę potrzeby.

Notowania giełdowe.

Dolar w wolnym obrocie dnia 25 b. m. w Warszawie 7.40 zł.

Dolar w wolnym obrocie dnia 25 b. m. w Krakowie 7.36 zł.

Dolar w wolnym obrocie dnia 25 b. m. we Lwowie 7.32 zł.

Urzędowe notowania giełdy warszawskiej. Dolar transakcje 7.30 zł. Sprzedaż 7.32 zł. Kupno 7.28 zł. — Tendencja słaba.

Zurych urzędowy. N. Jork 5.18 1/8 Londyn 25.19 7/8. Paryż 19.35, Wiedeń 72.975, Praga 15.35, Włochy 20.905, Belgia 23.5375, Budapeszt 72.55, Sofja 3.575, Holandia 208.05, Oslo 105.30, Kopenhaga 128.325, Sztokholm 138.60, Hiszpania 73.325, Bukareszt 2.24, Berlin 123.40, Belgrad 9.1625.

Pogielda nowojorska. Warszawa 14.00, Londyn 4.83 7/32, Paryż 3.7425, Wiedeń 14.06, Praga 2.9625, Włochy 4.0375, Belgia 4.545, Budapeszt 14.06, Szwajcaria 19.31, Sofja 0.68, Holandia 40.16, Oslo 20.34, Kopenhaga 24.77, Sztokholm 26.76, Hiszpania 14.16, Bukareszt 0.4375, Berlin 23.81.

Z GIEŁDY WARSZAWSKIEJ.
(Telef. od naszego korespondenta.)
Warszawa, 25 stycznia.

Na giełdzie walutowej zaznaczyła się dziś słabsza tendencja dla dolara za który płacono 7.30. Bank Polski płacił za dolara 7.28.

Gospodarka ministerstwa wojny w świetle cyfr.

Lwów, 26 stycznia.

Jedno z pism, wspominając o utraceniu gen. Sikorskiego ze stanowiska ministra spraw wojskowych, nazywa go „pierwszą zaporą, broniącą czystości i zdrowia szeregów żołnierskich“.

Opinia ta dziwnie koliduje ze sprawozdaniem Najwyższej Izby Kontroli Państwa, które obecnie stało się tematem dyskusji skarbowo-budżetowej Sejmu.

Ze sprawozdania tego dowiadujemy się ciekawych rzeczy o gospodarce ministerstwa spraw wojskowych, za czasów poprzedniego rządu, w dziedzinie zaopatrzenia wojennego armji.

Dowiadujemy się więc (jak już zresztą pokrótce o tem donosiliśmy) o skandalicznych umowach z lwowską fabryką „Arma“, która pobrawszy ponad pół miliona ze skarbu państwa nie wykonała ani jednego z otrzymanych zamówień. Jak wynika ze sprawozdania Najwyższej Izby Kontroli Państwa, h. minister p. Sikorski, w tym czasie gdy „Arma“ zawiodła już kilkakrotnie, przeprowadził na komitecie ekonomicznym rady ministrów cały szereg nowych umów, dzięki którym firma ta uzyskiwała nie tylko nowe zaliczki, ale nawet podwyżkę cen już poprzednio ustalonych. Ostatecznym rezultatem tych interesów ministerstwa spraw wojskowych, jest strata dla Skarbu Państwa w wysokości 566.307 złotych. Tyle wynosi bowiem zadłużenie „Army“ z tytułu

pobranymi od rządu zaliczek, a jak wiadomo, fabryka ta nie posiada prawie żadnego majątku.

Zupełnie podobnie skończyły się interesy ministerstwa spraw wojskowych, zawarte z warszawską agencją handlową „Produkt“ w sprawie dostawy konserw. Agencji tej przyznano znacznie wyższe ceny od tych po jakich dostarczały inne fabryki. Dodać należy, że agencja ta, zawierając umowę z ministerstwem, nie posiadała żadnej fabryki. Skarb Państwa stracił w końcu na tych dostawach 1.000.030 złotych.

W tym samym rodzaju skandale zaszły z fabryką „Nitrat“, mającą dostarczać materiały wybuchowe jak i z konsorcjum „Frankopol“, założonem w celu budowy samochodów i samolotów dla armji.

I tu i tam niebieskie ptaki zabrały kapitały i zaliczki na zamówienia otrzymane ze strony Min. Spraw Wojskowych — w zamian nic nie dotrzymując.

Ta sama historia zaszła z „Pociskiem“, to samo powtórzyło się w aferze osławionego Józefa Głabieńskiego, o którym w swoim czasie pisano aż nadto!

Z wszystkich tych faktów okazuje się, że m. n. Sikorskiemu nie udało się jednak być ową „zaporą“ przed inwazją niepożądanych objawów naszego życia publicznego, i w świetle tych cyfr zrozumiałem stać się stanowisko lewicy wobec ministra wojny poprzedniego gabinetu.

—OX XO—

P. Linde oświadcza, że jest niewinny.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 25 stycznia.

P. Hubert Linde rozesłał dziś do pism komunikat, przedstawiający przyczyny swego konfliktu z prawem. P. Linde prosi o ocenę całej sprawy ze stanowiska bankowości i oświadcza, że działał w myśl zasad teje. Pożyczając bratu swemu Marjanowi 10.000 funtów szterl. i 20.000 dolarów na trzy miesiące i biorąc weksel oraz zobowiązanie na nieruchomościach działał w myśl przepisów i statutu P. K. O. i był do tego upoważniony jako prezes

a zarazem jako naczelny dyrektor instytucji. Wiadomem mu było iż o kupno sanatorium Dłuskiego, stanowiące własność brata pertraktuje konsorcjum G.-śląskie ofiarując 2 miliony zł. Ministerstwo skarbu nie kwestjonowało wydania listu gwarancyjnego. Doniesienie sądowe wniósł p. Żarnowski prezes Najwyższej Izby Kontroli Państwa. P. Linde oświadcza, że zarzuty mu czynione są niesłuszne i dlatego oczekuje ze spokojem wyroku władz sądowych oraz sądu opinji publicznej.

—XO OX—

Zatarg chińsko-sowiecki zaostrza się. Koncentracja armji czerwonej.

Londyn, 25. 1. (PAT.). Reuter donosi z Pekinu: Sowiecki konsul generalny w Charbinie zawiadomił wczoraj wieczorem Karachana, że Czang Tso Lin wydał rozkaz uwolnienia Iwanowa oraz wszystkich funkcjonariuszy i robotników sowieckich aresztowanych w Charbinie. Depesze z innych oficjalnych źródeł nie wspominają o uwolnieniu Iwanowa, donoszą jedynie, że rząd sowieckich koleji wschodnio-chińskich oświadczył, że gdyby Chiny nie przyjęły ultimatum, wojska sowieckie opanują koleje wschodnio-chińskie. Depesze prywatne podają, że Chiny umacniają granicę w celu zatrzymania wojsk czerwonych. W piątek wieczorem z polecenia władz chińskich w Charbinie przeprowadzono rewizję w gmachu sowieckiego konsulatu generalnego, przy czem zabrano znaczny zapas broni oraz dokumenty.

„New York Herald“ donosi z Pe-

kinu: Wojska Czang Tso Lina aresztowały konsula rosyjskiego w Charbinie i wszystkich członków syndykatów rosyjskich. Czang Tso Lin przygotował się podobno do zajęcia ośrodków komunikacji między Mukdenem a Syberją. Sowiety koncentrują podobno w okolicy Charbina armję 10.000-na.

Kneblowanie ust prasie rumuńskiej.

Bukareszt, w styczniu.

Rząd rumuński zabronił dziennikom tamtejszym omawiania kwestji, czy słuszną było rzeczą pozbawienie następcy tronu ks. Karola praw do tronu rumuńskiego. Zaprowadzono w całej Rumunii bardzo ostrą cenzurę. Wydawcy dzienników z powodu drakońskich zarządzeń — jako niekonstytucyjnych — zagrozili zawieszeniem pism, jeżeli nie zostanie zniesione to zarządzenie.

—OO—

Redukcja płac czy osób?

Ankieta „Kurjera Lwowskiego“.

Czy jest możliwa bezwzględna redukcja mężatek?

Lwów, 26 stycznia.

Jako jedna z urzędniczek mężatek, zgadzam się częściowo co do zasady redukcji mężatek, jednak przy ewentualnem przeprowadzeniu redukcji mężatek urzędniczek czy nauczycielek, powinny władze brać pod uwagę ich stan majątkowy, jakoteż stanowiska zajmowane przez ich mężów.

N. p. słusznie powinny być zredukowane mężatki urzędniczek czy też nauczycielek, których mężowie są na wyższych stanowiskach rządowych.

Nie można jednak absolutnie stosować redukcji do mężatek urzędniczek czy nauczycielek, których mężowie są funkcjonariuszami państwowymi o niskich stopniach płacy i pobierają za ledwie po: 120 zł., 130 zł. do 150 zł. miesięcznie.

Bo jeżeli zważy się, że funkcjonariusz państwowy w takim stopniu

uposażenia i jego żona na podobnym stanowisku pobierają około 250 zł. miesięcznie, a więc oboje razem za ledwie połowę tego co, wyższy urzędnik państwowy sam, oprócz żony — urzędniczeki lub nauczycielki, — to każdemu aż nadto jasnym jest, że kwota ta 250 zł. w dzisiejszych ciężkich finansowych stosunkach wystarczyć może za ledwie na najsłabsze utrzymanie, a zredukowanie takiej mężatki byłoby dla tego małżeństwa całkowitą ruiną.

Myślę, że zdanie moje, które tu w krótkich uwagach zamieszczam, podzielają tysiące tych ciężko pracujących koleżanek i kolegów, a władze miarodajne, przy ewentualnem przeprowadzaniu redukcji, zastanowią się nad tą tak ważną kwestją i będą się kierowały również podobnymi zasadami.

Urzędniczka-mężatka.

—OX XO—

Z prasy ruskiej.

Przeciw pryncypjalnym zasadom polityki. „Krwawiąca rana“.

Lwów, 26 stycznia.

Radykalnie chodząca „Wola Naroda“ tym razem nie wnika zbyt głęboko w istotę zagadnień, lecz stara się trafić śmiało stawianiem niektórych zagadnień do przekonania sympatyków.

W artykule wstępnym komentuje przedewszystkiem główne wytyczne polityki współczesnej Polski i dochodzi do przekonania, że warszawska polityka idzie obecnie po linii interesów kapitału i obszaru Skrzyńskiego tak prze do zaciągnięcia pożyczki zagranicznej, tak po-

trzebnej wielkiemu przemysłowi, obszarnikom natomiast zrobiono już podarunek z reformy rolnej, która zdaniem „Woli Naroda“ w minimalnym stopniu respektuje potrzeby ludu małopolskiego i bezrolnego.

Pismo nazywa tę reformę „krwawiącą raną“, gdyż głodu ziemi w Polsce nie zaspokoi żadna reforma rolna, dopóki nie odda się chłopom ziemi bez odszkodowania.

W końcu stwierdza wymieniony dziennik, że rząd, idąc po linii polityki obszarników, zwolnił ich nawet od daniny na rzecz odbudowy kraju.

—XO X—

Min. Grabski nareszcie się zdecydował wypłacić stypendja akademickie.

Warszawa, 25. 1. (AW.) Ministerstwo oświaty postanowiło wypłacić należną resztę stypendiów akademickich do wysokości 90 zł. Wypłata stypendiów na miesiąc luty również w wysokości 90 zł. jest zapewniona.

W dniu wczorajszym p. Grabski mówił coś innego w tej sprawie. Oto prezesowi związku bratnich pomocy, który się udał do minister-

stwa oświaty, oświadczył, że z furduzu stypendyjnego, który mu pozostaje do dyspozycji może wypłacić jeszcze tylko po 5 zł. Natomiast ministerstwo skarbu zapytane w tej sprawie wyjaśniło, że ministerstwo oświaty rozporządza funduszami w takiej wysokości, że wystarczą one na wypłatę zapomóg do wysokości 90 zł.

—XO OX—

Rząd węgierski sam się rozprawia z fałszerzami not francuskich.

Budapeszt, 25. 1. (AW.). Prokuratura państwa domaga się wygotowania aktu oskarżenia przeciwko fałszerzom not francuskich. Akt oskarżenia zawiera 130 stron pisma maszynowego i obejmuje 25 osób, z których 21 jest uwięzionych, a reszta jest na wolnej stopie. m. in. biskup połowy Zadravec i gen. dyr. Kasy oszcz. Baros. Rozprawa główna odbędzie się za 3 tygodnie.

Paryż, 25. 1. (AW.). Redaktor „Matina“ p. Sauerwein, bawący obecnie w Budapeszcie donosi swemu dziennikowi, że rząd węgierski nie dopuścił funkcjonariuszy francuskich do śledztwa w sprawie fałszerstw, a hr. Bethlen wyraźnie zabronił detektywom francuskim być przy przesłuchaniu oskarżonych. —

Rząd francuski wyraża swe zdumienie z powodu nagłego zakończenia śledztwa w sprawie fałszerstw i przypuszcza, że zostało to spowodowane zapewne względami innej natury. O współwinie rządu węgierskiego nie można mówić, ale widocznym jest zamiar tuszowania afery. W dalszym ciągu należy się liczyć z nowymi sensacjami, gdyż aresztowany szef policji Nadossy dla oczyszczenia siebie skompromitował swymi zeznaniami szereg osobistości. Należy dodać, że trudno sobie wyobrazić jak Nadossyemu można było powierzać tak wysoki odpowiedzialny urząd skoro był już raz skompromitowany w aferze fałszowania banknotów czechosłowackich.

Pod znakiem czasu.

SPORTY NA ULICACH.

Lwów, 26 stycznia.

Sporty zimowe kwitną w całej pełni. Młodzież, skrzywdzona przez przeszłoroczną zimę brakiem mrozu i śniegu, z tem większym zapałem buszcza w ruch saneczki, tyżwy, narty, a zarumienione twarze i rozradowane głosy są przynajmniej częścią ściową rekompensatą za wszystkie przykrości, jakich doznajemy od okrutnej zimy.

Jednakże zamiłowanie do sportów objawia się często w niewłaściwym sposobie i na niewłaściwym miejscu. Niewielkie jeszcze nieszczęście, jeżeli chłopcy pobiją się na ulicy kulemi ze śniegu i trafiają w nos któregoś z przechodniów; przykre to, ale przynajmniej nie przedstawia niebezpieczeństwa. Lecz znacznie gorszy jest zwyczaj saneczkowania się na ulicach, oddawna we Lwowie przyjęty i tolerowany. Małe, strone uliczki jak Leśna, św. Józefa, św. Marii Dąbcańskiej i inne w tym rodzaju stały się poprostu torami saneczkowymi, na których roi się od rozbawionych chłopaków, a przechodzący ulicami prostopadłymi do nich oglądać się muszą z trwożą, czy im nóg nie połamie pędzący z góry amator sportu. Jazda taka jest zresztą bardzo niebezpieczna zarówno dla przechodniów, jak i dla samych saneczkujących się. Nadto wyszlifowany na ulicach śnieg staje się potem dla jadących pod górę wozów nie do przebycia przeszkodą, na której konie ślizgają się bezsilnie, padają, łamią nogi. Dawniej policja zwracała na to baczniejszą uwagę — dziś widocznie zapomniano o licznych, smutnych doświadczeniach, jakich dostarcza niemądry zwyczaj uprawiania sportu na ulicy. A tak łatwo temu zapobiedz: przecz o kilkanaście kroków za każdą z tych ulic można sobie na wzgórzach urządzić znacznie lepszy, a dla nikogo nieszkodliwy tor saneczkowy. (m.)

Proszę otworzyć skrzyneczkę „Francka” przymieszki do kawy

Łaskawa Pani będzie zachwycona delikatnym, zbliżonym do kawy zapachem! — Tej wyśmienitej jakości zawdzięcza „Prawdziwa Francka” swą sławę światową!

Prosimy jednak uważać na znak ochronny „młynek do kawy”, gdyż ukazały się w handlu różne naśladownictwa!

638

Zmiany w „Kurjerze Polskim”.

Lwów, 26 stycznia.

Jak z Warszawy donoszą, z powodu nowego układu sił udziałowców w warszawskim „Kurjerze Polskim” ustępuje z tego dziennika długoletni redaktor naczelny p. Ignacy Rosner, a miejsce jego zajmie komedjopisarz p. Stefan Krzywoszewski. Za p. Rosnerem pójdzie niezawodnie część członków redakcji. Sprawą tą zajmie się niewątpliwie syndykat dziennikarzy warsz., — który orzeknie czy współpracownicy poważnego dziennika muszą pójść naraz pod komendę komedjopisarza — jakie należy im się odszkodowanie na wypadek, jeżeli odmówią swego współpracownic-

stwa. Sprzedać wolno tylko inwentarz martwy — **personalnem redakcyjnym handlować nie można.** Zastrzeżeniem to jest wyraźnie w projektowanej polskiej ustawie dziennikarskiej.

PROJEKT USTAWY LOTNICZEJ.

Warszawa, 25. 1. (AW.) W ministerstwie kolei pod przewodnictwem dyr. depart. Czapskiego rozpoczęły się obrady międzyministerjalne nad projektem ustawy lotniczej. Dotychczas wszelkie sprawy dotyczące lotnictwa regulowane były rozporządzeniami.

ALEKSANDER DAN. O człowieku, który chodził w sandałach.

(Z cyklu „Ciąg dalszy nastąpi”).
Opuchły snem, stałem obok przystanku tramwajowego, czekając na wóz, który miał mnie zawieźć do fabryki w Malakoff, gdzie od trzech dni wbił się gwoździe w rozpadające się beczi. Byłem zgorzkniały, źle ubrany i głodny. Wczesne wstawanie, wprawiało mnie zawsze w przygnębienie, niekiedy nawet w wściekłość. Tupając nogami o trotnar, usłyszałem ponure rżenie zbliżającego się wozu i przygotowałem się do zaciętej walki o miejsce. W tej chwili szarpnął mnie ktoś z tyłu. Obojętny odwróciłem się i ujrzałem przed sobą chudą, wysoką postać o długich włosach i mądrych uśmiechniętych oczach. Była ubrana w togę z grubego, szarego płótna, na włosach nosiła blaszaną opaskę a na nogach sandały. Ponieważ działo się to w Paryżu, nie byłam tem zjawiskiem zaskoczony. Widziałem już tyle dziwactw w tem mieście, że człowiek normalnie ubrany i wypełniający swe funkcje w przepisany porządek napomniał mnie podziwem.
Nieznamy położył mi rękę na ramię i odezwał się:
— Rzuc beczi i chodź ze mną.

Były to pierwsze żywe słowa, zwrócone do mnie od chwili przyjazdu. Prócz tego, wbijanie gwoździ, aczkolwiek odpowiadało memu usposobieniu, znajdowało się jednakowoż w rażącej sprzeczności z mem rzekomym powołaniem. Zdobyłem się więc na uśmiech i poszedłem za nim.
Uszedłszy kilka kroków nienajomny rzekł:
— Jestem Arystyd Jonakaputolos, były pasterz w Kalifornii, obecnie krawiec i wymalazca nowej higieny.
— Bravo! — szepnąłem w duchu. Tego właśnie szukam. Jak już wspominałem, chodziłem w łachmanach. Zaś co się tyczy nowej higieny — sypiałem od tygodni pod Pont-Neuf, znanym z iluminacji 14 lipca i chorowałem na nieuleczalną niedosyt. Ukłoniłem się i odrzekłem:
— Przychodzisz w czas mistrzu. Wszystko się we mnie rozwiązało.
Były to wyjątkowo słowa konkretne, napchane oczywistością mej niedzy. Ale mistrz Arystyd, niewiadomo czy z przyzwyczajenia, czy z ukrytej pasji wyluszczył z nich przenośnię i uśmiechnął się wyrozumiale:
— Nie jesteś jedynym, bracie. Na całym świecie niema ani jednej rzeczy, któraby się trzymała. Widzę same cząstki. Niema owego miłostnego kleju, który spajał ongiś kreatury. Zaufaj mi. Wydobylem z pod

piaszczystego gruntu ojczywego święty, wzgardzony kielich Graala. Chodźmy do mego magazynu.
Wciąż jeszcze trwając w konkretności, mówię:
— Palce mi wyłażą z butów. Podszewkę od surduta zżarły mi mole. Nie gołę się od trzech tygodni i wyglądam jak iez, wytracony z równowagi. Mistrzu! Nikt nie chce się na mnie popatrzeć, zapomniałem już co to jest miłość, żywię się tylko ogórkami.
Skarżyłem się tak długo. Przemocą tłumiona załość wybuchła jak krwotok i zalała mi usta. Ochłonnawszy, zawstydzilem się upokarzającego gadulstwa i bezpłodnego smagania się własnem niedołęstwem. Znowu mnie opadło zniechęcenie, chciałem odwrócić się i odejść. Wówczas mistrz chwycił mnie za ramię.
— Czyż nie mówiłem ci, że znalazłem lekarstwo? Ubiorę cię i nakarmię. Nie będziesz się więcej dła-wił niedostatkiem. Rozzuchwalała cię niedza, ale tylko po pokorze poznaje się moich uczniów. Chodźmy! Spokorniałem istotnie, ale zdaje się skutkiem wpływu sił. Dałem się wleć przez bulwary na ulicę St. Honore, gdzie przystanęliśmy przed sklepem, nad którym wisiał szyld z następującym napisem:
„Wejdźcie nadzy a wyjdźciecie ubrani”.
Wielka wysprzedaż dywanów i tog. Codziennie wieczorem prelekcje na

Ponoś...
Wyprawa mędrców.
Raz pojechali polscy rektorowie Do Zdziechowskiego. — niech im Bóg odpuści.
Myśleli: Może dobre słowo powie, Po przyjacielsku pocieszy — a juści.
Lecz sprawa wzięła obrot groteskowy, Bo gdy przybyła ta gromadka bosa, Minister poszedł po rozum do głowy I po warszawsku utarł mędrcom nosa.
*
Nie przyjął — zamknął się na cztery spusty I słuszenie. Cóż to? w tej Polsce — do licha — Już lada rektor chce żyć, tworzy trusty, Bunt y i na znak protestu w głos kicha. **Wid.**

Powiększenie zbiorów Muzeum Narodowego.
Kraków (Tel. wł.)
Muzeum Narodowe w Krakowie otrzymało szereg cennych nabytków. Księżna Sanguszkowa z Gumnisk ofiarowała dwa okazy porcelany polskiej z r. 1800, p. Leonowa Bierkowska biureczko i fotel po biskupie Krasickim, magistrat m. Oświęcimia miecz z początku 16 w. dar p. Konst. Żebrowskiego makaty wschodnie, pani Helena Podkańska mundur powstańca z r. 1831, p. Marja Sabatowska 30 prac swego męża, art. malarza Ambrożego. Spadkobiercy Jana Rembowskiego, ofiarowali 30 rysunków, portretów legjonistów. P. Franciszak Biesiadecki ze Lwowa darował w r. 1925 Muzeum wiele monet, medali i cennych druków.
Muzeum zakupiło dzięki staraniom p. Biesiadeckiego talar z czasów Stefana Batorego — unikat — za 300 dolarów, z czego p. B. pokrył trzecią część. W ostatnim czasie Muzeum zakupiło rzadkie okazy fajansu Belwederskiego z czasów Stanisława Augusta i jeden talerz z t. zw. serwisu onduńskiego. Udało się też Zarządowi nabyć kompletny tryptyk z początków 16 w.

temat „kultury smu”, w niedzielę i święta na temat „kultury śmierci”.
Ceny bezkonkurencyjne.
Weszliśmy do cięsnego lokalu, napchanego dywanami, togami i sandałami. Na dźwięk dzwonka, przytwierdzonego do drzwi, ukazała się niska ponura kobieta, tak samo ubrana jak mistrz, i bez słowa zaprosiła mnie do obszernego pokoju, w którym znajdowało się trzydzieści żelaznych łóżek. Szalona myśl przeszła mi przez głowę. Oto Bóg się zlitował i płaci mi odszkodowanie. Będę spał na trzydziestu łóżkach snem trzydziestokrotnym. Każde moje udęczenie z osobna dostanie poduszkę i koldrę, suffit nad głową zamiast przerażającego bezmiar, a na miejsce rozżarzonego gwaru miasta stęchła i ciepła cisza naokoło. Do łez wzruszony zwróciłem się do kobiety.
— Mnie to wszystko — pytałem drżącym, dziecięcym głosem.
Odpowiedziała surowo, mierząc mnie chłodnym wzrokiem:
— Moje i twoje — to wiara starego świata. Powtarzaj słowo: „nasze”.
— Ach, jakże mogę odrazu przejść do słowa „nasze”, nie wiedząc jeszcze dokładnie, co oznacza słowo „moje”?
— Mistrz cię oświeci. Siadaj i jedz.
(C. d. n.)

Praca dla bezrobotnych w zagłębiu borysławskim.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Lwów, 25 stycznia.

Na podstawie telefonicznego porozumienia z władzami warszawskimi starostwo w Drohobyczu udzielić ma gminom zagłębia borysławskiego pożyczek inwestycyj-

nych na uruchomienie potrzebnych robót w celu zatrudnienia bezrobotnych. Roboty te rozpoczęte będą w najbliższych dniach, a koszty ich pokryje rząd.

Ofiary „Florjanki“.

Lwów, 26 stycznia.

Niejednokrotnie pisaliśmy już o rozpaczliwym położeniu ubezpieczonych we „Florjance” wielu tysięcy obywateli, którzy przez lat kilkadziesiąt wnosili opłaty na ubezpieczenie na życie i doczekać się nie mogą wypłaty należnych im kwot.

Przez dziesiątki lat odejmowali sobie od ust, ostatni grosz składali we „Florjance” celem zabezpieczenia losu rodzinom i naraz dowiadują się, że odprawia ich z kwitkiem z powodu waloryzacji. Z początku zapłacić im miano tylko 3 procent ubezpieczonej kwoty, — następnie przyrzekano 15 procent — później tylko 10 procent, a obecnie znowu zredukowano to do 5 procent.

Ubezpieczony, który płacił przez dziesiątki lat wysokie premie w dobrych koronach i zabezpieczał się np. na 10.000 kor. we „Florjance”, otrzymać ma obecnie zamiast 10.000 zł. — tylko 500 zł., mniej, aniżeli potrzeba na pogrzeb.

Równa się to zupełnej ruinie — skazaniu na śmierć głodową wielu tysięcy rodzin, które składały ciężko zapracowany grosz dla zabezpieczenia kapitałiku, z któregooby żyć można po śmierci żywiciela.

„Florjanka”, która za pieniądze klientów swoich zakupiła wiele nieruchomości i złożyła znaczne kapitały — ofiarowując ubezpieczonym ochłapy, nie stojące w żadnym stosunku do wpłaconego przez nich kapitału. Równa się to bankructwu niezwyklemu — wyjątkowe są bowiem bankructwa, przy których ubezpieczeni otrzymują tylko 3 do 5 procent swoich należności.

Celem strzeżenia interesów ubezpieczonych we „Florjance” odbyło się w niedzielę zgromadzenie tych

doprowadzonych do rozpaczliwych „Florjanki”. Zebrało się przeszło 200 osób.

Przewodniczący komitetu inż. Blum złożył wyczerpujące sprawozdanie z prac komitetu. Wszystkie usiłowania komitetu spełżyły dotychczas na niczem, skutkiem czego komitet złożył swe mandaty.

Delegat „Florjanki” twierdził, że przerachowanie premii ubezpieczeniowych w Krakowskim Towarzystwie ubezpieczeń pozostaje w związku z ogólną waloryzacją, że dotychczas było niemożliwym sporządzenie bilansu waloryzacyjnego „Florjanki”.

W obszernej dyskusji podnoszono wielkie krzywdy, jakie „Florjanka” wyrządziła ubezpieczonym w tej instytucji i skazanym na ostatnią nędzę.

Po zamknięciu dyskusji uchwalono wotum zaufania komitetowi i powierzono mu dalszą akcję. Następnie wezwano „Florjankę” do wypłacania większych zaliczek, — zwłaszcza, gdy chodzi o mniejsze kwoty. Wreszcie uchwalono domagać się restytuowania waloryzacji pożyczek hipotecznych i przeprowadzenia nowego przerachowania wierzytelności hipotecznych, opartego na sprawiedliwych podstawach.

Spodziewać się należy, że „Florjanka” przyjdzie nareszcie do przekonania, że w dotychczasowy sposób dalej postępować nie należy. — Ustać powinno nareszcie ludzenie tysięcy rzesz ubezpieczonych obietnicami i przystąpić do akcji poważnej. W przeciwnym razie zostanie zachwiane zaufanie nie tylko do „Florjanki”, lecz zachwianiem zostanie także zaufanie wogóle do instytucji ubezpieczeniowych i do idei ubezpieczenia.

Zniesienie opłat wizowych dla zwiedzających wiosenne Targi Wrocławskie 1926.

Lwów, 26 stycznia.

Urząd spraw zagranicznych Rzeczy, zdecydował się na całkowite bezpłatne udzielenie wiz paszportowych dla uczestników wiosennych targów wrocławskich (od 7-go do 9-go marca). Wizy te na obszarze

Rzeczypospolitej Polskiej wystawiają kompetentne konsulaty niemieckie. Ważność udzielanych wiz upoważnia też do zwiedzenia innych miejsc celem załatwienia interesów targowych.

Morderstwo i samobójstwo przy ul. Słonecznej.

Lwów, 26 stycznia.

Wczoraj około godz. 16. zostali mieszkańcy ul. Słonecznej 1. 29 zaalarmowani dwoma strzałami rewolwerowymi pochodzącymi z mieszkanka Etti Schubert na II. piętrze tej realności. Ponieważ drzwi były zamknięte od wewnątrz, a na nawoływania nikt nie dawał odpowiedzi, wezwano ślusarza i przy jego pomocy otworzono drzwi.

Oczom zebranych przedstawił się niesamowity widok. Na podłodze w kałuży krwi leżały dwa trupy o twarzach zupełnie czerniałych od

prochu. Wezwano policję. Wdrożone natychmiast śledztwo ustaliło, że Aron Herakes 20 letni dentysta technik, przy pomocy pistoletu floberetowego (6 mil.) zastrzelił narzeczoną swą Chanę Schubert 18 letnią młodszą siostrę a następnie popełnił samobójstwo. Z pozostawionego listu wynika, iż stało się to za zgodą obojga, rodzice bowiem nie zgadzali się na ich związek. — Lekarz dzielnicowy dr. Litwinowicz polecił po stwierdzeniu śmierci zwłoki odstawić do instytutu medycyny sądowej.

Za obrazę marszałka Piłsudskiego.

Lwów, 26 stycznia.

W niedzielę wieczorem grupa b. legionistów, podrażniona szeregiem ataków tut. „Gazety Codziennej” na osobę Marszałka Piłsudskiego, urządziła przed redakcją tej gazety przy ul. Piekarskiej demonstrację, w czasie której wybito kilka szyb w lokalu redakcyjnym i poturbowano nieco redaktorów pp. Thumenów.

Zaalarmowana policja, przybywszy na miejsce, nie zastała już właściwych sprawców napadu, którzy w międzyczasie oddali się z miejsca wypadku, lecz aresztowała przechodzących wtedy ulicą Piekarską czterech członków lwowskiego Związku Legionistów, powracających z pobliskiego lokalu związku. Są to tutejsi obywatele: Tomaszewski, Harna, Giza i Szczesnowicz.

Sporządzeni na IV. komisariat policyjny, aresztowani czując się

dotkniętymi jakimś obraźliwym wyrażeniem się o legionistach przez pp. Thumenów, rzucili się na nich bijąc po głowie i kopiąc obalonych na ziemię. W sukurs napadniętym dziennikarzom pospieszyli posterunkowi i uwolnili ich z opresji. Aresztowanych czterech legionistów odstawiono do ekspozytury śledczej, skąd odesłano ich do Sądu Okr. pod zarzutem oporu władzy (?).

W dniu dzisiejszym na rzecz aresztowanych interwenjować mają adwokaci dr. Akser i dr. Herształt.

Jakkolwiek rozumiemy przyczynę oburzenia i odruchu legionistów lwowskich wobec pisma szkalującego zwycięskiego Naczelnego Wodza, to jednak — biorąc rzecz ze stanowiska zasadniczego — nie można pochwalić tego rodzaju sposobów reagowania na artykuły dziennikarskie.

W sprawie odwołania premjery „Zygryda“

Lwów, 26 stycznia.

Ponieważ w sobotę, dnia 23 b. m., w ostatniej chwili musiano odwołać premjerę „Zygryda”, Dyrekcja Teatrów miejskich wyjaśnia, że w tym przykrym incydencie nie ponosi żadnej winy, gdyż o niedyspozycji p. Sowilskiego dowiedziała się dopiero na parę minut przed rozpoczęciem przedstawienia i to w takim sensie, iż artysta zapewniał, że zasadniczo może podołać wykonaniu partji, wyraził jedynie wątpliwość, czy stanie w zupełności na wyż-

nie swej sztuki. Dopiero przebieg 1-go aktu wykazał niemożliwość dalszego ciągu przedstawienia, co jednak skonstatować przedtem było dla dyrekcji teatrów fizyczną niemożliwością.

W najbliższym dniu dyrekcja teatrów ogłosi, kiedy odbędzie się przedstawienie „Zygryda”, na które zachowują ważność bilety, zakupione na sobotę; na żądanie jednak należności za bilety zwraca się w kasie I-szej, w gmachu teatru Wielkiego.

Nowe nabytki lwowskiej Kasy Chorych.

Lwów, 26 stycznia.

Lwowska Kasa Chorych jest prawdopodobnie najruchliwszą i najzasobniejszą wśród instytucji tego rodzaju na terenie całego państwa polskiego. W ciągu kilku lat zdołał zarząd zaopatrzyć ją w szereg ambulatorjów, — wyposażonych we wszystkie najnowsze wynalazki, wzbogacił ją nabytkiem nowych realności, założył dwie apteki, zakupił instytut Zanderowski z wszelkimi aparatami.

W sobotę z okazji otwarcia drugiej apteki Kasy Chorych przy ul. Fredry 2, liczne grono gości wraz z przedstawicielami Rady Kasy oraz reprezentantami lwowskiej prasy zwiedziło nowo nabyte ambulatorja i zakłady. Instytut Zanderowski przy ul. Batorego 38 nabyto od dr. Wyżykowskiego za cenę 40.000 zł. Kasa Chorych objęła go w posiadanie jeszcze w ubiegłym roku i leczenie członków Kasy zapomocą aparatów Zandera odbywa się już od dłuższego czasu. Dziennie odwiedza instytut 250 pacjentów. Zakład mieści się w 7 pokojach i posiada nowoczesne aparaty do masażu i poruszania schorzałych członków, rozmaicie skonstruowane dla wszystkich stawów rąk i nóg, aparat imitujący konną jazdę, specjalne przyrządy do prostowania kręgosłupa, urządzenia dla kąpieli elektrycznych wewnętrznych i zewnętrznych, do naświetlań promieniami czerwonymi i pozajfioletowymi i t. d. Jest także aparat do odduszczania, ale ten dotychczas nie znalazł zastosowania wśród członków Kasy Chorych i prawdopodobnie zostanie sprzedany. Kierownikiem zakładu

jest dr. Jonas, dział djateryjny prowadzi dr. Obmiński.

Założenie własnej apteki przez Kasę Chorych przy ul. Brajerowskiej 1. 8, okazało się nader korzystnym przedsiębiorstwem. Przeciętny koszt sporządzenia jednej recepty w obcej aptece wynosi 2.60 zł., we własnej 1.85 zł. Apteka przy ul. Brajerowskiej wydała w roku ubiegłym lekarstw na 201.334 recept, w r. 1924 na 116.577 recept. Obecnie założono nową aptekę przy ul. Fredry 1. 2 pod kierunkiem magistr farm. Waysa. Apteka ta obsługuje ambulatorja: okulistyczne, chorób skórnych i wenerycznych, oraz chorób gardła przy ul. Fredry i dział pedjatrii (chorób dziecięcych) przy ul. Św. Mikołaja.

W czasie uroczystości otwarcia nowej instytucji rozpoczął szereg przemówień prezes Rady Kasy Chorych, red. Laskownicki, następnie przemawiali imieniem Związku lekarzy Kasy Chorych dr. Danielski, prezes zarządu red. Szczyrek, przedstawiciel Związku farmaceutów, red. Weinstock, reprezentanci ubezpieczonych, imieniem pracodawców r. Maksymowicz i inni. — Wszyscy mówcy wyrażali radość z powodu tak szybkiego i pomyślnego rozwoju lwowskiej Kasy Chorych, który jest dowodem, że instytucja ta wbrew wszelkim atakom i zarzutom, ma istotną rację bytu i jest prawdziwym dobrodziejstwem dla szerokiej mas niezamożnej ludności.

Popierajcie cele Towarzystwa Szkoły Ludowej.

Protest nauczycieli szkół powszechnych w Starym Sączu.

(Korespondencja własna „Kurjera Lwowskiego”).

Stary Sącz, w styczniu. W dniu 17 b. m. odbyło się tu wielkie zebranie nauczycielstwa szkół powszechnych, zgrupowanego w Ogniskach Związku Pol. Nauczycielstwa Szkół Pow.: Stary Sącz, Piwniczna i Podegrodzie. Na zebranie przybyło zwyż 70 członków. Zebranie zajął prezes tut. Ogniska, p. Aleksander Zięba, kier. szkoły, poczem nastąpiły referaty pp.: Antoniego Broszkiewicza, kier. szkoły w Nowym Sączu i Józefa Bodzianego, prezesa Koła powiat. Po wyczerpującej i gorącej dyskusji uchwalono jednomyślnie: **zaprotestować najenergiczniej przeciwko zamierzonym oszczędnościom na oświacie powszechnej, by za-**

mykano szkoły, o ile liczba dzieci nie dosięga 80, by liczba dzieci w szkołach niskotypowych musiała wynosić od 80 do 120, podwyższeniu liczby godzin do 36 i czasu służby do lat 40, wreszcie przeciw obcinaniu nadmiernemu poborów najbiedniejszym warstwom nauczycielstwa. Zgromadzeni ostrzegają siery rządzące, że wykonanie uchwał podcinających oświatę w Polsce może wywołać uzasadnione rozgoryczenie.

Dyrektor Sem. naucz. męskiego, p. Piączek, referował sprawę założenia w miejscu dla naucz. Wyższego kursu nauczycielskiego.

Pamiętajcie o weteranach z r. 1863.

Lwów, 26 stycznia.

W 63-cią rocznicę powstania styczniowego odbyło się 22 b. m. ważne zebranie Towarzystwa wzaj. pomocy uczestników powstania z r. 1863—64. Niedomagania, ciężka zima i mróz spowodowały, że na 24 weteranów z r. 1863, przebywających stale we Lwowie, zjawilo się na zgromadzeniu tylko 10-ciu. Ze sprawozdania zarządu wynika, że Towarzystwo brało udział w wszystkich uroczystościach narodowych, urządzonych we Lwowie i o ile możliwości troszczyło się o los członków i wdów oraz sierót po weteranach. Koncert Messalówny, urządzony w Ognisku oficerskim, przyniósł czystego dochodu 1.127 zł., — która to kwota rozdzielono między potrzebujących wsparcia członków i wdowy oraz sieroty po weteranach. Intendantura korpusu lwow-

skiego obdzieliła weteranów bielezną i obuwiami.

W r. z. Towarzystwo z powodu bankructwa Banku wzaj. kredytu straciło złożoną tam na książeczkę kwotę 1.150 zł. 98 gr. — czyli cały swój majątek i z tego powodu znajduje się w położeniu najfatalniejszym — nie mając ani grosza na najgwałtowniejsze potrzeby. Wprost nie do pojęcia, że żaden z członków Rady nadzorczej i zarządu zbankrutowanego banku nie poczuwa się do obowiązku pokrycia tej kwoty. Dzięki gospodarce w tej instytucji weterani giną z głodu. Apelujemy do sumienia odnośnych sfer! Z żyjących jeszcze weteranów część pozostaje w ostatniej nędzy, a przynajmniej emerytura nie wystarcza na utrzymanie dogorywających starców - weteranów. Nie zapominajcie o nich!

Kurjer stanisławowski.

(Korespondencja własna „Kurjera Lwowskiego”).

Stanisławów, 24 stycznia.

Związek stowarzyszeń funkcyjarskich państwowych i samorządowych Województwa stanisławowskiego postanowił na Walnem zgromadzeniu delegatów w dniu 20 b. m. **wezwać ponownie** odezwaniami i drogą prasy wszystkie stowarzyszenia urzędnicze, znajdujące się na terytorjum tegoż Województwa do przystąpienia w charakterze członków Związku i w tym celu **uchwalił odroczyć obrady do przyszłego miesiąca.**

Subwencja. Na ostatniem posiedzeniu przyznał Magistrat wydatną subwencję Polskiej Organizacji Narodowej na cele **uruchomienia herbaciarni dla ubogich, bez różnicy narodowości i wyznania.**

Nową taryfę maksymalną na mięso i jego przetwory ogłosiło onegdaj Starostwo z upoważnienia Urzędu Wojewódzkiego i w porozumieniu z producentami i konsumentami. Ceny mięsa są **wyższe niż dotychczasowe.** I tak kosztuje, (względnie ma kosztować!) 1 kg. mięsa wołowego 1 zł. 10 gr. i 1 zł. 70 gr., cielęcogo 1 zł. 20 gr. i 1 zł. 80 gr., wieprzowego 2 zł., szynki 4 zł., kiełbasy od 2 zł. 50 gr. do 3 zł. i t. d. — A pensje urzędnicze?!

Groźny pożar wybuchł onegdaj o 5 rano w sklepie galanteryjnym Sipsera w Rynku L. 10, który padł w zupełności ofiarą płomieni. Szkoła nieubezpieczona wynosi około 15 tysięcy złotych.

Śmiertelność. Wedle wykazu statystycznego miejskiego Urzędu Zdrowia, zmarło w Stanisławowie w czasie od 1 do 21 stycznia 1926 r. **24 osoby,** a to osób 7 na uwiąd starczy, 7 na gruźlicę, względnie zapalenie płuc, 1 zapalenie otrzewny, 1 na szkarlatynę, 2 na zapalenie opon mózgowych, 2 na wadę serca, 1 na brak sił żywotnych, a wreszcie 1 na

zakażenie krwi.

Koncert Tow. muz.-dram. W czwartek 21 b. m. odbył się w sali teatralnej tow. muz. im. Moniuszki koncert symfoniczny, który mimo końca miesiąca i zawieruchy śnieżnej, zdołał ściągnąć tłumy doborowej inteligencji. Dyrygenta p. **Dorothyńskiego** (kapelmistrza opery tow. muz. im. Moniuszki) darzono zasłużonymi oklaskami, ponadto ofiarowano mu piękną, drogocenną hatkę. Impreza towarzystwa spotkała się z ogólnem uznaniem.

Posiedzenie Rady Miasta, na którym uchwalono budżet na rok 1926, odbyło się dzisiaj. Szczegóły w najbliższej korespondencji.

Is.

Szkoła dziennikarska.

Lwów, 26 stycznia.

Założona przy uniwersytecie w Lille we Francji północnej szkoła dziennikarska rozpoczęła trzeci rok istnienia. Celem szkoły jest przygotowanie młodzieży, pragnącej się poświęcić dziennikarstwu, do tego zawodu. Kurs nauki trwa 3 lata, z których pierwszy poświęcony jest kulturze ogólnej, drugi konferencjom i ćwiczeniom odnośnie do redagowania dziennika a trzeci administracji dziennika. Kandydaci muszą posiadać egzamin dojrzałości lub złożyć egzamin wstępny. Bliższych informacji udziela dyrektor sekcji dziennikarskiej (M. le Directeur de la section du journalisme, 60 Boulevard Vauban, Lille, France).

Przed kilku laty uchwalono na zjeździe dziennikarskim w Warszawie a następnie we Lwowie **utworzenie katedr dziennikarskich na uniwersytetach polskich** — niestety słuszne te postulaty dziennikarstwa polskiego dotychczas nie zostały zrealizowane.

Dr. WITOLD BEŁZA.

O poecie włoskiego słońca.

(Nowe poezje Jana Pietrzyckiego).

Z zapowiedzią mającego się niewątpliwie ukazać zbioru nowych poezji **Jana Pietrzyckiego** pod tytułem: „Włoskie Madonny”, ukazało się nowe wydanie poprzedniego tomu poezji tegoż poety, noszące bardzo dla twórczości jego charakterystyczny tytuł: „O Bogu marmurowym” (Kraków. Nakładem księgarni S. A. Krzyżanowskiego).

Z uczuciem nie ciekawości — bo znane w Polsce nazwisko autora — ale estetycznego podniecenia bierzemy książkę do ręki i — czytamy.

„Jak to był biały posąg, wykuty w marmurze — skąpany od stóp do głów w blasku włoskiego słońca — tak biały, jak ono na nieboskłonach i promieniejący — jak ono. I oto jakiś psotnik kamieniem rozbił mu ramiona i „szalem uniesiony złośliwej pustoty, w pleśń sadzawki go strącił — z marmurowej grotty”.

To jakby ekspozycja — próbny akord na strunach, które nam przetrząsnęły różne melodie wygrywać będą. I melodie te płyną.

Stuchaj... O szafirowym Adryatyku, który poślubił wenecki Doża na miłość wieczystą — o kapliczkach lagunowych, pełnych niesamowitego uroku i wdzięku — a oto tam —

patrz w górę: śmiejąca się czaszka na fasadzie klasztoru San Gheremia szczyrzy żółtkę zęby i straszny „płynący przez wodne rozchwieje” — lub ten oszalały z radości Faun pompejański, „jakby mu nagle lata powróciły młode” — tańczy...

Zajdź z poetą na ruinę Forum rzymskiego i słuchaj, jak mu w duszy gra. W prochu rozsypane legły pomniki chwały i proch tylko mówi. Poeta słyszy.

Pod wieczorny smęt zorzy przejdź się cudnym, marmurowym krużganikiem i spojrz na fresk...

„Słońce rozsnuło pozłociste krosna... Na starym fresku zaśmiała się wio- [sna —

W powietrznych światłach szafirowej [toni Młody, różowy zakwitł kwiat ja- [błoni.

Ponad świetlaną, błękitną rozwie- [ją Na srebrnych skrzydłach anioły się [chwieją

I niosą, jakby słoneczne podzwon- [ne, Pęki jabłonek przed śpiącą Madon- [nę...

Takiem widzeniem mnich, sercem [pokorny, Ozdobił stary krużganek klasztorny”.

Jakiś niewysłowiony czar bije z tego cyklu włoskiego. Może to owa melodyjność wiersza, jaka płynie z pod strun natchnionego pięknem kultury łacińskiej poety — a może ta subtelność uchycenia wdzięku

i światła. Jaka bajeczna kolorystyka! Oto tajemnica gry barw w Pietrzyckiego poezji. Mistrzem jest prawdziwym w stwarzaniu nastroju światła i cieni.

A stąd obraz i płynący zeń nastroj — nie do opisanja:

„Bracia świętego Franciszka mie- [szkają w białym klasztorze... Eokoła zieleń cyprysów... dokoła [szumi im morze

Cudnym szafirem słonecznym, jakby [się Boża dłoń kładła Po białych murach, po brzegach, [błękitne snując widziadła.

Bracia świętego Franciszka w li- [lłowy zmierzch przedwieczorny Idą między cyprysy w stary dzie- [dziniec klasztorny.

Pod cyprysami róż grzędy... dokoła [wszędzie — na murze, Na lukach arkad zmurszałych białe [wieszają się róże.

Jest cisza... ogród, jak senny... me- [lodja kwiatów pozgonna... Spogląda z fresku starego słodka, [dziewicza Madonna —

Taka promienna, jak zorza, taka po- [korna, jak mniszka, O szczęściu nieba powiada braciom [świętego Franciszka”.

Dziwny poeta! Ukochał Włochy, jak drugą swoją ojczyznę, a w nich nie to może, nad czem się wszyscy zachwycają, lecz to, co pomijają.

Obelisk stary, sędziwy dom, grający w poświęceniu miesięcznej, ówdzie gzyms jakiś nadłupany, lub płaskorzeźba strząskana, skruszały portyk, czy attyka, zapleśniały po-

sąg boga marmurowego i to wszystko, co z omszałych dziejów mówi do duszy poety kulturą starego Rzymu — w jej szczątkowych odłamkach.

Pietrzyckiemu zależy na bezpośredniości wrażenia i bezpośredniej szczerości odtworzenia. W tem leży indywidualność artysty i jego zmysł introspekcji.

We współczesnej poezji polskiej nie znajdujemy podobno drugiego poety, coby z takim kunsztem nastroju i formy budził do życia klasyczne ruiny.

Książka, którą mam przed oczami — to stary, dobry znajomy. Stałem u jej kolebki (a było to przed kilku laty w Szwajcarii, gdzie przebywał wówczas Pietrzycki). Toż gdy dziś przybrana w godowe szaty, wychodzi po raz drugi na słońce — do ludzi, spieszę z życzeniami: Niechaj bierze los najszczęśliwszych! Zajrzyjcie w te karty — perły wysypią się wam na dłonie, a jeśli znacie wartość pereł, znajdziecie dla nich kosztowne miejsce w duszy.

Mówi poeta z krwi i kości, szczerzy artysta, bo artystą przedewszystkiem jest autor z którego inwencji powstały takie poezje, jak znajdujące się w zbiorze: „Kochanka Hermesa”, „Rzymskie fontanny”, „Fragment z listu” (z nad zatoki Neapolitańskiej), „Sjena”, czy „Paryska Notre Dame” (najpiękniejszy z liryków w cyklu poezji Pietrzyckiego, poświęconych Paryżowi).

Kaprysy amerykańskich miliardów.

Lwów, 26. stycznia.

Viljam Vanderbilt, posiadacz kilkumilionowej fortuny (w dolarach) zgłosił prośbę o otrzymanie miejsca gońca bankowego. Pracuje z zapamiętaniem, co mu nie przeszkadza wieczorem odjeżdżać wspaniałym autem do podmiejskiej swej posiadłości, Bacon-Hill, gdzie prowadzi królewski tryb życia.

Podobne fantazje często się zdarzają u amerykańskich potentatów finansowych.

Syn Rockefellera był buchalterem i korespondentem. Zadawał sobie pensję tygodniową w wysokości 20 dolarów. Dużo się również mówiło o milionerze James-Eads How, który się stał wyrobnikiem i zarabiał na chleb, rąbiąc drzewo i wykonując wszelką robotę za dach nad głową i pożywienie.

Bogaty bardzo Edgar Brown wyznał się wygod, by jać się najcięższej pracy fizycznej. Nocował w przytułkach lub pod mostami. Ale on miał cel, do którego dążył a mianowicie chciał sam zgłębić do dna nędzę biedaków i jednocześnie

sprawność instytucyj dobroczynnych.

Znane są także wybryki krańcowo odwrotne. Jeszcze przed wojną górnik, nazwiskiem John-Mac Devitt, zaoszczędziwszy 15.000 dolarów zaprzagnął zakosztować bodaj przez jeden dzień rozkoszy życia nababów. W towarzystwie lekarza i sekretarza wynajął dla siebie pociąg luksusowy i udał się do New-Yorku. Stał w hotelu, poszedł do kabaretu, udał się do paru najwspanialszych restauracyj, gdzie raczył szampanem, ostrygami i homarami wszystkich zebranych. Na drugi dzień obudził się bez jednego centa. Ponieważ dzienniki rozgłosiły jego przygodę, właściciel hotelu, w którym się zatrzymał, zaofiarował mu jeszcze na razie bezpłatną gościnę u siebie. John-Mac Devitt nie żałował roztrwonionych pieniędzy. Dostał do wniosku, że rozkosze, o których marzył, nie dały mu zbyt wiele radości, a natomiast przyniosły poważne zaburzenia żołądkowe. Powrócił więc ze spokojem do roli górnika.

—XO OX—

Przygoda dwóch uciekinierów drohobyckich.

Lwów, 26. stycznia.

Opisuje ją w sposób następujący warszawski „Kurjer Poranny“:

— Pinkus, czy ty wiesz co to jest kabaret?

— Kabaret u nas w Drohobyczu, zdaje się jest tylko karuzela.

— To nie to! Kabaret to jest taka restauracja w której można swobodnie oglądać cudzą siostrę bez koszulki — tłumaczy koledze Josek.

— Oj! to bardzo ciekawe! Ale gdzie są takie siostry? — pyta Pinkus.

W Warszawie!

Stuchaj Josek — jabym chciał choć raz w życiu taki kabaret zobaczyć!

— To się zrobi — szukaj się, nic mamie nie mów, jutro fruwałam — rzecze Josek i pożegnał rozpromienionego z nadzieją ujrzenia kabaretu kolegę.

Inicjator podróży 17-letni Josek Kranz syn kupca z Drohobycza, wiedząc, że ojciec jego przechowuje znaczną sumę dolarów, powziął decyzję uszczknięcia dla siebie pewnej ich części i zakosztowania z przyjacielem nieznanymi rozkoszami. Pełen więc różowych nadziei, sięgnął w czasie nieobecności ojca do jego kasy — wyliczył sobie równiutkie 500 dolarów — i nic nikomu nie rzekłszy — jak mógł najprędzej podążył po swego towarzysza Pinkusa Bergera — i wyjechali.

Po kilkunastu godzinach jazdy pospieszny pociąg wysadził dwóch młodych i żądnych wrażeń dżentelmenów na dworcu Głównym w Warszawie. Znalazszy się na ulicy Marszałkowskiej przyjaciele spojrzeli na siebie.

— Pinkus — masz ty pojęcie, gdzie jesteś?

— W kabarecie!

W Warszawie! — poprawia go towarzysz.

Bawili się wyśmienicie. Kino i restauracje, jazz-band, kabaret — nieubrane „siostry“, dancing, hotel, koleżanki, wino, śpiew — to wszystko tworzyło ekscentryczny kalejdoskop pierwszej nocy drohobyckiej w Warszawie.

Tymczasem ojciec Joska Kranza, skonstatowawszy brak dolarów i

syna — doniósł o tem tamtejszej policji, która w przypuszczeniu, że uciekinierzy wyjechali właśnie do Warszawy wysłała za nimi telegram do stołecznego miasta Warszawy. W Warszawie poczęto ich poszukiwać i po krótkich wywiadach ujęto.

Ze skradzionej gotówki zdołali chłopcy przejechać 220 dolarów, resztę im na szczęście dla ojca K. odebrano.

Ale się zabawili!..

Kurs wymowy dla dzieci.

Wiedeń, w styczniu.

Pani Melly Weiss w Wiedniu założyła osobiwą szkołę, w której uczą się dzieci poprawnej wymowy i sztuki wystąpienia. Według najnowszych spostrzeżeń umiejętności pięknego wyrażania swych myśli i należyte władanie organami mowy, zależy w pierwszym rzędzie od przyswojenia sobie tej sztuki we wczesnym dzieciństwie. Wadliwa wymowa, jakanie się, błędy językowe, niezręczne wyrażanie się i nieśmiałość w zabieraniu głosu, są wielką przeszkodą w późniejszej karierze, nie tylko dla polityków, nauczycieli i aktorów, ale i w wielu innych zawodach.

Na kursach wymowy biorą dzieci obojga płci przedewszystkiem lekcje prawidłowego oddychania, wydawania głosu i rozróżniania jego barwy. Oprócz techniki wymowy, którą ćwiczy się przez deklamacje utworów poetycznych, uczy się działwa także samodzielnego wyrażania myśli w dowolnych opowiadaniach z własnego życia. Unika się sztucznego patosu — natomiast muszą uczniowie wyrażać się naturalnie, jasno i płynnie. Dla opanowania tremy odgrywają dzieci sztuczki sceniczne, a także wygłaszają improwizowane opowiadania wobec audytorjum. Nowa metoda osiągnęła już podobno dodatnie rezultaty.

Czytajcie

„KURJERA LWOWSKIEGO“

Kurjer literacki.

Pułkownik Feliks Kwaśniewski, zamianowany drugim zastępcą szefa administracji armji wyda w czasie najbliższym książkę o Legionach, która po większej części poświęcona będzie marszałkowi Piłsudskiemu.

„Panteon Polski” rozpoczął w ostatnim numerze 22-gim druk pamiętnika ks. Panasie z czasów Rarańczy, Huszta i M. Sziget; jest to jedno z pierwszych historycznych opracowań tego sławnego okresu walk i cierpień żołnierza polskiego. Poza to podał do druku gen. Roja nieogłoszony dotychczas raport płk. Tokarzewskiego o zajęciu Lwowa w dniu 22 listopada 1918. Dalszy ciąg pamiętników Lipińskiego z 1 Brygady, Nittmana o maszynce ułańskiej, St. Kozickiego, wspomnienia z walk o Lwów, a piękne życiorysy poległych: kpt. Wyrwińskiego, por. Maczki, plut. Felsztyna i wielu innych, przy kilkunastu fotografiach i rycinach, zdobią to jedyne w Polsce pismo, poświęcone kronice czynów żołnierza i pamięci poległych. — Prenumerować można w każdym urzędzie pocztowym.

Projekt sejmowy „Skarbu narodowego literatury, nauki i sztuki” przedstawił p. Lorentowicz na posiedzeniu Polskiego Klubu Literackiego w Warszawie. Uchwalono postulat literatów w tej sprawie przekazać Związkowi Zawodowemu literatów w porozumieniu z innymi zrzeszeniami.

„Poradnik językowy” w zeszycie 1 r. b. (rocznik 221) przynosi na czele prof. J. Czubka roztrząsanie, jak najnowsze przepisy ortograficzne co do pisania ia w nazwach obcych (Geranium, iewkonia) wytworzą w poezji („Panu Tadeuszu”) niekonsekwencje wydawców i przeciwstawia im pisownię poety w autografie. Po kilkunastu zapytaniach i odpowiedziach, następują rozstrząsania inż. Rzewnickiego, artykuł redaktora p. t. Figliki ortograficznie, tegoż inż. Rzewnickiego. „W sprawie systematycznego zapisywania błędów językowych w na-

szych czasopismach” (rzecz bardzo aktualna) i nakoniec „O harmonji mowy polskiej” ks. Golańskiego (przedruk).

„Ukazał się Nr. 8. Tygodniowego Magazynu ilustrowanego „To-To pod redakcją Juljana Tuwima. Zawiera treść następującą: Co można wyrabiać ze skóry ludzkiej? — Geometria w świecie roślin i zwierząt. — Wędrowka poprzez mglisty Londyn. — Rozporządzenie policyjne z powodu spodziewanego dn. 1. kwietnia 1926 r. końca świata. — Parlament. — Małpia łapa. — Smaczne... — Jiu-Jiutsu. — broń bezbronných. — Tutti - frutti. — Dzieje cukierka. — Jazz band tybetański. — Fryderyk Jarosy ma głos... — Dom duchów. — Dlaczego nie mogę być bohaterem?... — Plum-pudding! — Krzywe zwierciadło i w. i.

Pierwszy numer „Straży polskiej” ilustrowanego czasopisma literackiego i społecznego poświęconego idei odrodzenia niepodległej Polski, pod redakcją Stefana Rayskiego, odznacza się bogatą treścią, oraz licznymi starannymi ilustracjami. — Znajdujemy tam utwory Starzeckiej Rayskiej, Anny Rayskiej i wielu innych autorów, którzy zamieścili w „Straży” swe prace zaczerpnięte z dziejów Lwowa, z muzeów jego zabytków, oraz z chwili bieżącej.

„Pracownik Bankowy” organ związku Zawodowego Pracowników Bankowych Rzeczypospolitej Polskiej. Miesięcznik. Cena numeru 80 gr. Treść: Zarząd Główny. — Groźna sytuacja, S. D. — Protokół IV-go Wszechpolskiego Zjazdu Delegatów Zw. Zaw. Prac. Bankowych Rzeczypospolitej. — Redukcje w Banku Handlowym w Warszawie. — Aresztowania wśród dyrektorów bankowych i ich postępowanie z pracownikami. — Uchwały Rady Centralnej Organizacji Związków Zawodowych Pracowników Umysłowych. — Gilotyna w Związku Handlowców, a sprawa wspólnego pisma, Sławomir Dabulewicz. — Ruch zawodowy na prowincji.

—XO OX—

Wiadomości z kraju.

× Konkurs na pomnik Kościuszki w Łodzi, ogłoszony przez tamtejszą reprezentację miasta, rozstrzygnięto w następujący sposób: I nagrodę (5000 zł.) uzyskała praca p. Miecz. Lubelskiego pod godłem „Drugi Tymoleon”, II (3000 zł.) praca p. Jana Szczepkowskiego pod godłem „Cztery stamy”, III (1500 zł.) p. Zofji Trzczińskiej - Kamińskiej „Hold”.

× Pierwsze stypendja im. Karola Miarki i Pawła Stelmacha otrzymali na r. 1925/26 uczniowie szkół średnich i wyższych, urodzeni na Śląsku. Stypendja dla studentów szkół wyższych po 600 zł. a dla uczniów szkół średnich, seminarjów naucz. i szkół zawodowych po 300 zł. rocznie.

Między innymi otrzymali stypendja po 600 zł. studenci politechniki lwowskiej: Józef Buchta i Jan Samiec.

× Sekcja Powszechnych Uniwersytetów Regionalnych Związku P. N. S. P. organizuje w Warszawie (Marszałkowska 123) w dniach 31 stycznia i 1 lutego r. b. doroczny dwutygodniowy zjazd wszystkich byłych uczestników kursów regionalnych oraz zwolenników ruchu regionalnego.

× Konkurs na pomnik Tadeusza Kościuszki w Lublinie. Zgodnie z orzeczeniem sądu konkursowego magistrat lubelski wypłacił artyście rzeźbiarzom, wyróżnionym za prace około projektu pomnika Kościuszki następujące kwoty: Jako I nagrodę p. Lubelskiemu z Warszawy 5.000 zł., jako II nagrodę p. Szczepkowskiemu z Warszawy — 3.000 zł. i jako III nagrodę p. Trzczińskiej - Kamińskiej 1.500 zł.

× Wyższa Szkoła Pielęgniarstwa Polskiego Czerwonego Krzyża Okręgu Wielkopolskiego w Poznaniu rozpoczyna nowy dwuletni kurs w dniem 15 lutego b. r. na następujących warunkach. Kandydatki winny posiadać wykształcenie licealne lub 6-cio kl. gimnazjalne, opłata za naukę i utrzymanie wynosi miesięcznie 50 zł. Zgłoszenia i zapisy przyjmują Dyr. Wyższej Szkoły Pielęgniarskiej K. W Poznaniu, Grottingera 5.

× Likwidacja Wystawy Paryskiej. Generalny komisarz działu państwowego na Wystawie Paryskiej p. Jerzy Warchałowski powrócił z Paryża do Warszawy. Biuro likwidacyjne wystawy znajduje się na Zamku w lokalu Zarządu Zbiorów Państwowych.

Odczyt marszałka Piłsudskiego o powstaniu styczniowym.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 25. stycznia.

Z okazji 63-ciej rocznicy powstania styczniowego marszałek Piłsudski wygłosił wczoraj odczyt w **szkole podchorążych**. Audytorjum stanowił wyżsi oficerowie sztabu generalnego z min. spraw wojsk. gen. Żeligowskim i generałami Skierskim, Rydz-Smigłym i Konarzewskim na czele, oraz z górą 1000 oficerów liniowych. Przybywającego do szkoły podchorążych Marszałka powitała kompania honorowa. Przy wejściu na salę zebrani urządzili marszałkowi Piłsudskiemu **żywiłową owację**. W przeszło godzinnym odczytzie zajął się prelegent stosunkiem społeczeństwa polskiego do wojskowości od czasów najdawniejszych do r. 1863 i w dobie obecnej. Marszałek Piłsudski stwierdził, że w społeczeństwie polskim odbywała się stała degradacja zainteresowań armją, a dopiero od chwili utraty niepodległości wzrastać zaczął

szacunek dla wojska, który najżywiej objawił się płomieniem zapachu w r. 1863. Jednak po klęsce nastąpiło zdumiewające zjawisko depresji moralnej i ideowej dochodzące do znikczemnienia.

Marszałek stwierdza dalej, że dla **zupełnego odrodzenia ducha narodu** musi wymrzeć pokolenie, które było świadkiem podłości i nicości ludzi małych duchem. Jednak i dziś jest duży odłam społeczeństwa **naprawdę ofiarnego dla Państwa**, a stanowią go **żołnierze** zawsze ofiarni.

Przemówienie swoje zakończył marszałek serdecznym zwrotem pod adresem obecnych na sali uczestników walk powstańczych, oświadczając, że staje na „**Baczność**” przed ich czynami, przed ich **trudem, wysiłkiem i ofiarą**. Po skończonym przemówieniu Marszałek Piłsudski stał się przedmiotem żywych owacji.

—oo—

Włochy zakupiły pół miliona ton węgla górnośląskiego.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 25 stycznia.

W sobotę podpisany został w Rzymie układ między posłem polskim **Zalewskim**, a przedstawicielem rządu włoskiego, dotyczący **zbytu węgla polskiego we Włoszech**. Układ obejmuje 500.000 ton węgla, które mają być dostarczone w b. r.

Półowę tej ilości nabywa rząd włoski dla kolei, półowę zaś **przemysł wiosk dla fabryk**. Finansowaniem całej transakcji zajmuje się znana w Warszawie firma Jerzy Mayer. Wykonanie dostawy nastąpić ma partjami w ratach miesięcznych.

—oo—

Katastrofa samochodowa pod Paryżem.

Ppłk. szt. gen. **Wł. Bochenek** i **K. Liskowski** zabici.

Warszawa, 25. 1. (Tel. wł.) Pod Paryżem wydarzyła się straszna katastrofa samochodowa, w której zginęli ppłk. szt. gen. **Włodzimierz Bochenek** i znany w sferach artystycznych **Kazimierz Liskowski**. Literat **Leopold Zborowski** i jego mał-

żonka odnieśli ciężkie rany. Ppłk. Bochenek należał do najbardziej znanych oficerów armii polskiej. Odbył służbę w Legionach. Ostatnio był **dca 1 pułku człogów**. W Paryżu przebywał celem zbadania ulepszeń w tej broni w armii francuskiej.

NOWA LINJA TRAMWAJOWA W WARSZAWIE.

Warszawa, 25. 1. (Tel. wł.) Wczoraj nastąpiło otwarcie 28-mej z rzędu linii tramwajowej okólnej, biegnącej przez **środek Warszawy, most Poniatowskiego, Pragę i most Kierbedzła**. Długość linii wynosi 10 km. Z 10 wozów przeznaczonych na tę linię, 5 zostało wykonanych w fabryce Zieleniewskiego w Sanoku.

ŚNIEŻYCA W JUGOSŁAWII.

Blajogród, 25. 1. (PAT.) W Serbii południowej szaleje gwałtowna śnieżycyca wskutek której komunikacja na liniach kolejowych Gradsko-Bitolia i Kiczewo została przerwana. Wiele pociągów ugrzęzło w śniegu.

Wiadomości telegraficzne.

= **Rzeźbiarz prof. Edward Wittig** wybrany został członkiem sekcji sztuk pięknych Akademii franc.

= **Katastrofa kolejowa w Jugosławii**. Ostatniej nocy, niedaleko stacji Ogulin express jadący z Sissek zderzył się z pociągiem towarowym. Wiele osób odniosło rany. Szkody wynoszą kilkanaście milionów.

WYWÓZ ŻYTA ZAGRANICĘ NIE OPLACA SIĘ.

(Telefonem od naszego korespond.)

Warszawa, 25 stycznia.

Eksport żyta zagranicę zmalał w ostatnich kilku dniach. Przyczyna tego leży w tem, że w Tczewie płać za metr sześć. **3 dolary** podczas gdy na rynku wewnętrznym **23 zł**. Wywóz wobec tego nie opłaca się. Najwięksi eksporterzy jak Kooporolna i centralny związek spółek gospodarczych wykonują obecnie **ostatnie umowy**.

—oo—

WYRÓŻNIENIE POLSKICH ARTYSTÓW W BUDAPESZCIE.

Budapeszt, 25. 1. (PAT.) Z okazji zorganizowanej w Budapeszcie wystawy polskich grafików komisja Salonu narodowego wybrała jednogłośnie na członków polskich artystów **Leona Wyczółkowskiego** i **Władysława Skoczylasa**. Ponadto wyróżnieni zostali następujący artyści polscy: **Edmund Bartłomiejczyk**, **Konstanty Brandel**, **Feliks Jabłczyński**, **Władysław Jarocki**, **Józef Mehoff**, **Józef Pankiewicz**, **Franciszek Siedlecki** i **Zofia Stryjeńska**.

—oo—

Z HOWARTHÓW

MICHALINA NOWYKOWA

żona kandydata advokatury

po ciężkich cierpieniach, zaopatrzona św. Sakramentami zmarła dnia 23 stycznia 1926 r., w 28 roku życia.

W nieutulonym żalu pozostały mąż z synem zaprasza krewnych i znajomych na obrzęd pogrzebowy, który odbędzie się we wtorek dnia 26 stycznia 1926 r., o godzinie 3-ciej popołudniu z krypty kościoła **00. Bernardynów** na cmentarz Łyczakowski.

AKADEMJA ŻALOBNA KU CZCI ŻEROMSKIEGO I REYMONTA.

Warszawa, 25. 1. (PAT.) w auli uniwersyteckiej odbyła się wczoraj akademja żałobna ku czci **Stefana Żeromskiego** i **Władysława Reymonta**. W akademji wziął udział senat akademicki w komplecie oraz korporacje studenckie ze sztandarami. Studium o Żeromskim pt. „**Ostatni wajdelota**” piera prof. Ujejskiego odczytał student Wardecki, zaś referat o Reymoncie wygłosił prof. **Gubrynowicz**.

—oo—

Niekoncesjonowana firma wyrabiała amunicję dla wojska?

(Telefonem od naszego korespond.)

Warszawa, 25 stycznia.

Sledztwo w sprawie wybuchu w fabryce „**Granat**” dotąd nie ustaliło która z władz ponosi **odpowiedzialność za funkcjonowanie fabryki** tej bez jakiegokolwiek koncesji. Stwierdzono, że jedynie centrala na Pradze posiadała koncesję, podczas gdy filja teże na Czystem pracowała **bez żadnej koncesji**.

—oo—

IMPORT POMARAŃCZ Z WŁOCH I PALESTYNY.

(Telefonem od naszego korespond.)

Warszawa, 25 stycznia.

Dowiadujemy się, że rząd wniosł do Sejmu projekt ustawy w sprawie zmian w przepisach celnych, dotyczących prohibicyjnych stawek dla **eksportu pomarańcz z Włoch i Palestyny**. Ponieważ z obydwojmi krajami zawarte są traktaty handlowe, więc korzystają one z pewnego **uprzywilejowania**.

Burzliwe wiece żydowskie

we Lwowie.

Lwów, 26 stycznia.

W niedzielę odbyły się we Lwowie dwa wiece żyd. w sprawie t. zw. **ugody polsko-żydowskiej**. Jeden zwołała do sali Jad Charuzim sjonistyczna „partia pracy” wraz z posłem **Grynbaumem** jako „publiczny wieczór dyskusyjny” za 3 zł. **bileta-mi wstępu**, drugi do Domu Narodnego grupa posła **Reicha**. Wiece te były widownią gwałtownych scysy obu odłamów Koła żyd., gdyż poseł Reich bronił zawartej przez siebie „ugody”, a poseł Grynbaum ją zwałczał. Z tej utarczki skorzystali **akademicy zjednoczeniowcy**, którzy przybyli zmobilizowani na oba wiece, zasypując je swoimi odezwaniami, w których **zarzucali Kołu żyd. zdradę demokracji i postępu**. Z tego powodu przyszło w Jad Charuzim do awantury, gdyż zwolennicy „partii pracy” chcieli zjednoczeniowców **obić**. Pozatem rozrzucałi również odezwy folkiści.

Zamierzony zamach na posła sowieckiego we Wiedniu.

Wiedeń. (Tel. wł.)

Przed wiedeńskim sądem przysięgłych odbyła się rozprawa o zamierzony zamach na tamtejszego posła sowieckiego **Berezyna**. Pytania zaprzeczone zostały 7 głosami. Podsađni **Pichno** i **Borodin** odstawieni zostaną szupasem do granicy austriackiej.

Piotr Pichno liczy lat 17, jest rzekomo studentem, a **Teodor Borodin** sekretarzem rosyjskiego towarzystwa dobroczynności w Wiedniu i byłym oficerem armji carskiej. Prokuratorja wykazała, że o zamachu dowiedziano się z doniesienia rosyjskiego poddanego **Destokina** Szczeciński, który zawiadomił poseistwo sowieckie w Wiedniu, że on i **Pichno** wysłani zostali do Wiednia przez **sfiery kontrewolucyjne** w Bułgarii celem zabicia posła sowieckiego. Otrzymali fałszywe paszporty i list polecający do pułkownika **Borodina**. Dnia 2 września z. r. przybyli do Wiednia i otrzymali po 14 dniach z Sofji urwiadomienie, że złożono dla nich 70 dolarów u kupca **Achtartje**wa w Wiedniu, który jednak **pieniędzy tych Borodinowi wręczyć nie chciał**. Tego jeszcze dnia **Szczecińko zdradził plan poselstwu sowieckiemu**. — Podsađni do winy się nie przyznali.

Różne.

+ **Sprzedaż klejnotów carskich**. W Moskwie wystawiono na widok publiczny klejnoty b. cara. Tysiące zwiedzają tę niezwykłą wystawę. Między innymi znajdują się na wystawie **szaty koronacyjne cara**. Obok berła **Romanowów** ułożono **djamenty, szmaragdy i szafiry**, jakoteż inne kosztowności ocenione na **175 milionów dolarów**. Resztę zbiorów wystawiono w mennicy.

Bawił w Moskwie jubiler hollenderski Van Dam, który jednak nie posiadał dość pieniędzy na zakupno kilku klejnotów. Jest też nieprawdopodobne, aby się w tych czasach znalazł kupiec na kosztowne szaty koronacyjne.

+ **Hrabia podpalił swój majątek**. We wsi Homonne w Karpatach został aresztowany przez Czechów były hrabia **Emeryk Andrassy**. Według zeznań jego stajennego, **każdał on w r. 1924 podpalić swę dobrę, w których kwaterowało czeskie wojsko** i w ten sposób chciał się pozbyć niepożądanych gości. Ogień rzeczywiście został podłożony i ugaszono go z trudem.

—oo—

KRONIKA.

STYCZEŃ
26
WTOREK

Dziś: rzym.-kat.
Polikarpa. gr.-kat.
M. Jermyła.

Jutro: rzym.-kat.
Jana Chr., gr.-kat.
P. Otc. w Sin.

REPERTUAR TEATRÓW
MIEJSKICH.

TEATR WIELKI.

Wtorek 26. bm. „Nietoperz“.
Środa 27. bm. „Lyzistrata“. Gości-
ny występ Heleny Miłowskiej.

TEATR NOWOŚCI.

Wtorek „Medaljon Prababki“.
Środa 27. bm. „Medaljon Prababki“.

REPERTUAR TEATRU MAŁEGO.

Wtorek „Hau-Hau“.
Środa „Hau-Hau“.

CO GRAJĄ DZISIAJ W KINIE:

Apollo: „Oskarżam cię kobieto“.
Chimera: „Sieroca dola“, w głów-
rolu Mary Pickford.

Lew: „Łódź piracka U. 777“.
Palace: „Wieczne miasto“

— Teatr Wielki w dniu dzisiej-
szym, z powodu choroby p. So-
walskiego, zamiast zapowiadanie-
go „Zygirya“, wystawia operę ko-
miczną Straussa: „Nietoperz“. Jutro
wieczorem wznowienie pięknej, kla-
sycznej operetki „Lyzistrata“ z go-
ściwym występem świetnej artystki
Heleny Miłowskiej w partii tytuło-
wej.

— Teatr Nowości daje dziś i jutro
wieczorem polską farsę St. War-
skiego: „Medaljon Prababki“. Re-
żyserja p. Dobrzańskiego.

— „Kredowe Koło“ (Kreidekreis),
przepiękny poemat dramatyczny
Klabunda, osnuty na tle legendy
chińskiej, sensacyjna nowość naj-
większych scen zagranicznych, uka-
że się po raz pierwszy w Polsce, na
scenie Teatru Wielkiego w sobotę
bież. tygodnia, w przekładzie Józefa
Jedlicza. Próby odbywają się pod
reżyserją p. Żyteckiego.

— „Świerszcz za kominem“ sztuka
z powieści Dickensa, zapełniła
widownię teatru na ostatnim przed-
stawieniu dla młodzieży i będzie po-
wtórzona na drugie przedstawienie
popołudniowe w sobotę, bież. tygod.

— „Gdybym chciała“, głósza kom-
edia Gerald'ego, największy suk-
ces sezonu Teatru Letniego w War-
szawie, będzie najbliższą premierą
komediową Teatru Nowości i znaj-
duje się już w przygotowaniu reży-
serskiem p. Kwiatkowskiego.

— Przedstawienie „Zygirya“, bę-
dzie w najbliższym dniu ogłoszone
przez Dyрекcję Teatrów, na które
zachowują ważność bilety, zaku-
pione na sobotnią premierę — na
żądanie jednak należność za naby-
te bilety zwraca się w Kasie I-szej
w gmachu Teatru Wielkiego.

— Gościwe występy znakomite-
go tenora opery warszawskiej Sta-
nisława Gruszczyńskiego rozpoczną
się w piątek na scenie Teatru Wie-
kiego w operze „Żydówka“.

— Nadzwyczajne powodzenie, —
jakie zdobyła sobie w Teatrze Ma-
łym angielska komedia p. t. „Hau-
Hau“, przypisać należy w pierw-
szym rzędzie doskonałej fabule i
naprawdę iście koncertowej grze
naszego zespołu z dyr. Czarnow-
skim na czele. „Hau-Hau“ ma też
wskutek tego zapewniony długo-
trwały żywot w tym przemitym te-
atrze, który jest dziś najliczniej fre-
kwentowany.

— Wystawa „Jednorogu“ zam-
knięta zostanie dnia 27 bm. o godz.
3 popoł. w Tow. Przyjaciół Sztuk
Pięknych w gmachu Muzeum Prze-
mysłowego.

Wszelkie kwoty pod adresem Ad-
ministracji „Kurjera Lwowskiego“
przesyłać należy przekazem pocztow-
ym, aż do podania nowego nume-
ru P. K. O. — Pieniądze przesyłane
na dawny numer P. K. O., nie będą
uznane.

Mówią, że...

bardzo słusznym przy-
słowiem jest „lepiej późno niż nigdy“.

— da się to zastosować do planów naszego
rządu, który podobno nosi się z zami-
rem wyrównania pensji urzędniczych,
z których co miesiąc coś urywano. Ma się
to stać 1. kwietnia. Fatalny swoją drogą
dzień! Prima Aprilis! Zgnębieni urzę-
dnicy boją się czy to znówu nie jest obie-
canka, jak tyle innych — niedotrzymanych.
A tu drożyzna nie ustaje, czynsze idą
w górę, ubrania i bielizna podarte, długi
trzeba spłacać. Wierzymy jednak, że sumie-
nie warszawskie się ruszyło, dojrzano
wreszcie, że urzędnik literalnie przyniera
głodem, że wydajność jego pracy jest
mniejsza, że wreszcie wstyd, iż stan urzę-
dnicy to zbiorowisko dziadów. Wreszcie
dola tych białych murzynów cokolwiek się
poprawi. Wierzymy w to — a jednak dla
pewności nie zawadziliby, iżby, ktoś tej
sprawy przypilnował i nie dał jej upaść.
Tyle już przecie przeżyliśmy „primaapri-
lisów“!!

— Z karty żałobnej. W sobotę
zmarła po krótkiej a ciężkiej cho-
robie w 29 r. życia Michalina No-
wykowa, małżonka dra Stanisława
Nowyka, a córka znanego radnego
młasta inżyniera Dyonizego Ho-
wartha. S. p. zmarła była absol-
wentką gimnazjum Strzałkowskiej
i Konserwatorium muzycznego,
gdzie była ulubioną ucznicą prof.
Kurza. Cześć pamięci zacnej oby-
watelki. Pograżonym w żalu: mał-
żonkowi i rodzicom, zasyłamy
szczerze wyrazy współczucia.

Panowie inż. Howarth i dr. No-
wyk, związani byli przez długie lata
ściśle i serdecznie z dawną spółką
wydawniczą „Kurjera Lwowskiego“
interesując się bardzo szczerze na-
szem piśmie.

Pogrzeb s. p. Michaliny Nowyko-
wej odbędzie się dziś we wtorek o
godzinie 3 popołudniu z krypty OO.
Bernardynów na cmentarz Łyczak-
owski.

— Wicewojewoda lwowski p. Cze-
sław Eckhardt objął z dniem 25 bm.
urzędowanie.

— Tydzień Obrony Kresów Za-
chodnich. Związek Obrony Kresów
Zachodnich otrzymał od min. spraw
wewn. pozwolenie na zorganizowa-
nie w całym Państwie w czasie od
31 stycznia do 7 lutego 1926 imprez
dochodowych i propagandowych
pod nazwą: „Tydzień Obrony Kre-
sów Zachodnich“. We Lwowie za-
wiązał się „Lwowski Obywatelski
Komitet Tygodnia Obrony Kresów
Zachodnich“, celem zorganizowania
tej akcji. Odbyte dnia 20 b. m. po-
siedzenie Komitetu uchwaliło zor-
ganizować szerszy Komitet z udziałem
przedstawicieli wszystkich orga-
nizacji i instytucji społecznych.

— Związek Adwokatów Polskich.
We wtorek, 26 b. m., o godz. 6.30
wiecz., odbędzie się w lokalu wła-
snym przy ul. Sokoła 4, zebranie
dyskusyjne na temat: „Numerus
clausus w adwokaturze“, które za-
gai dr. Tadeusz Dwernicki.

— Posiedzenie Pań Gospodyń
„Zabawy tanecznej“ zapowiedzianej
na 2 lutego b. r. na dochód budowy
Domu żołnierza we Lwowie, odbę-
dzie się dziś (wtorek) o godzinie 17
w sali posiedzeń Gmachu Woje-
wódzki I. p.

Z targu.

Lwów, 26 stycznia.

Ceny nabiału: 1 l. mleka 30 do
40 gr., 1 kg. masła 5 do 6 zł., 1 kg.
sera 1 do 1.40 zł.

Jaja po 17 do 18 gr.

Jarzyny: 1 kg. ziemniaków 10 gr.,
buraków 20 do 25 gr., marchwi 25
do 30 gr., cebuli 40 do 50 gr., kapu-
sta po 10 do 20 gr.

Owoce: 1 kg. jabłek 30 gr. do 1
zł.; cytryny po 10 do 20 gr.; poma-
rańcze po 50 gr. sztuka.

— Onegdaj odbyło się w Krzyw-
czycach tłumne zebranie. Po nabo-
żeństwie, zebrali się przed ochronką
mieszkańcy Krzywczyc w liczbie ok-
około 300 osób. Ze stopni ochronki
przemawiał przewodniczący Koła
Mr. Mieczysław Gołąb, wskazując
na zadania T. S. L. w związku z o-
becnym położeniem państwa. Posta-
nowiono przystąpić do założenia
czytelni czasopiśm i biblioteki. — U-
biegłej niedzieli odbyło się w szkole
św. Antoniego zebranie młodzieży
rękodzielniczej, na którym po omó-
wieniu przez p. Gołąba aktualnych
zagadnień politycznych i gospodar-
czych, wygłosił sekretarz Koła pan
Tadeusz Piotrowski zajmujący referat
o prawach i obowiązkach oby-
watela.

— Polskie Towarzystwo Politech-
niczne zawiadamia swoich człon-
ków, że we środę dnia 27 stycznia
br. na zebraniu tygodniowym wy-
głosi odczyt prof. Wacław Sucho-
wiak pod tytułem „O wynalazczo-
ści i ochronie wynalazków w Pol-
sce“. Początek punktualnie o godz.
18. Goście mile widziani.

— Polskie Towarzystwo Histo-
ryczne (Koło Lwowskie) odbędzie
w piątek 29 bm. o godz. 6 popoł. w
sali Instytutu Historji Sztuki (ul. św.
Mikołaja 4. II. p.) zwyczajne posie-
dzenie z odczytem prof. dr. St. Za-
krzewskiego pt. „Zjazd historyków
w Poznaniu“. Goście mile widziani.

Z sali sądowej.

TAJEMNICZA ZBRODNIA
W ZAMECZKU.

Lwów, 26 stycznia.

W Zameczku pow. Żółkiew zo-
stał przed dwoma laty zabity mę-
czyzna nieznanego pochodzenia. Ja-
ko podejrzanych o to zabicstwo a-
resztowano Michała Skibę l. 28, Wa-
syla Kłymko, Wasyla Zuczka, Sem-
kę Harłaja, Iwana Kłymkę, Józefa
Czmiela i Magdę Goła.

Sledztwo ustaliło, iż wyżej wy-
mienieni zabili nieznanego w ce-
lach rabunkowych, poczem wy-
wlekli trupa na pole i porzucili tam.

Wczoraj stanęli oni przed sądem.
Po przeprowadzonej rozprawie za-
padł wyrok skazujący M. Skibę na
5 lat, M. Kłymkę na 3 lata, W. Zucz-
ka na 1½ roku, J. Harłaja na 1 rok
i Iwana Kłymkę na 2 lata ciężkiego
więzienia. Czmiela i Goła od winy
uwolniono.

O ZBRODNIĘ ZDRADY GŁÓWNEJ

Lwów, 26 stycznia.

W dniu wczorajszym odbyła się
w sądzie okr. kar. we Lwowie
przed trybunałem sędziów przysię-
głych rozprawa przeciw M. Bara-
szowi l. 16 pomocnikowi krawiec-
kiemu, E. Lustigowi l. 27 i Majero-
wi Zellerowi o zdradę główną.

Należeli oni w Stryju do organiza-
cji komunistycznej i jako członko-
wie tej organizacji rozrzucali ode-
zwy o treści wybitnie wywrotowej.
Przewodniczył s. s. o. Dukiet,
oskarżał prok. Laniewski, bronił dr.
Głuszkiewicz. Wyrok zapadnie dziś.

Co się stało w mieście?

— Usiłowane samobójstwo. Dnia
21 b. m. usiłowała popełnić samo-
bójstwo przez wypicie mieszaniny
kwasu solnego i jodyny, Władysła-
wa Pasternak, zarobnica zamieszka-
ła przy ul. Zamarstynowskiej l. 38.
Pogotowie odwiezło ją do szpitala.

— Kradzieże i włamania. Dnia 23
b. m. nieznanymi złodziejami włamali się
do sklepu żelaznego W. Freundlicha
przy ul. Kazimierzowskiej l. 14 i za-
brali garderobę oraz przedmioty ze-
lazne ogólnej wartości 520 zł.; dnia
24 b. m. między godziną 9—11 nie-
znany złodziej włamał się do miesz-
kania Katarzyny Damaszczyk, za-
mieszkałej przy ul. Wagilewicza l. 6
i skradł bieliznę wartości 100 zł.
Józef Zajewicz i Franciszek Woźny,
notorwani złodzieje, włamali się do
willi Zenona Jużyczyńskiego przy
ul. Kulparkowskiej l. 46 i skradli
garderobę męską i damską war-
tości 830 zł. nie poszczęściło się im
jednak, zostali bowiem aresztowani.
Władysław Tapija, zamieszkałego
przy ul. Michała w Zamarstynowie
aresztowano za kradzież pierścioni-
ków wartości 300 zł. na szkodę H.
Guttermanna, zamieszkałego przy
ul. Sykstuskiej l. 14.

— Aresztowano Natana Schell-
l. 21, subiekta zamieszkałego przy
pl. Rzeźni l. 10, za usiłowane zgrwał-
cenie Pauliny W., służącej zamieszka-
łej przy ul. Alembeków l. 14.

— Koło T. S. L. im. Wyspiańskie-
go. Wpisy na kurs szybkiego czy-
tania i pisania przyjmuje nadal Pa-
rafja św. Antoniego, Dyrekcja szko-
ły męskiej im. św. Antoniego, oraz
sekretariat Koła, urzędujący co-
dziennie od 3—4 przy ul. Łyczakow-
skiej 57 III. p.

— Wielka Reduta Teatralna
Związku Artystów Scen Polskich
Gniazdo Lwów w dniu 1 lutego br.
w kinoteatrze „Palace“ zapowiada
się niezwykle sensacyjnie. Prace
nad przygotowaniem wspaniałego
artystycznego programu w pełnym
toku. Bilety zamawiać można w Tea-
trze Wielkim w lokalu Z. A. S. P.
pokoje Nr. 29 od godz. 12 do 2 i od
4 do 8 wiecz.

POMOC DLA BEZROBOTNYCH
PRACOWNIKÓW UMYŚLOWYCH.

Warszawa. (Tel. wł.)

Minister pracy i opieki społecznej
p. Ziemięcki przyjął delegację centr-
organizacji związku zawodowego
pracowników umysłowych, która
przedstawiła konieczność podjęcia
na szeroką skalę akcji pomocy dla
bezrobotnych pracowników umy-
ślowych.

Humor.

Rozmowa dwóch dyrektorów te-
atrów warszawskich:

— Jak tam u was wczoraj było?
— Sześć.
— Tysięcy?
— Nie. Osób.

Małego Zdzisia strasznie bolą
zab. Mamusia poszła z nim do den-
tysty, który wyrwał zab.

Nazajutrz Zdzisio jest w szkole.
Pytają go koledzy:
— Boli jeszcze?
— Nie wiem. Dentysta zatrzymał
go u siebie.

Cycero założył się z przyjacielem,
że napisze do niego najkrótszy list.
jaki kiedykolwiek istniał. Napisał
więc: „Eo rus“ (po łacinie: idę na
wieś). Ale zakład wygrał przyjaciel,
który odpisał filozofowi: „I“ (po
łacinie: idź!)

Kurjer ekonomiczny.

Upadek kartelu naftowego nieunikniony.

(Od naszego korespondenta warszawskiego).

Warszawa, w styczniu.

Cena nafty została przez kartel zmniejszona. Nadzieje kapitału prywatnego na razie zawiodły, gdyż rząd nie zezwolił na dalsze karotowanie konsumentów. Jeśli więc ceny nafty obniżono, to należy się liczyć z tem, że rozmaite „koszta podróży“, „taryfjemi“, „djety“ — „remuneracje biurowe“ dyrektorów, ostatecznie może nieco tylko się obniżą, ku zromialemu zmartwieniu interesowanych, którzy dotychczas uważają przemysł naftowy za swój przemyśl. Ich też zasługa jest — i winą — że techniczne urządzenia tego przemysłu — pomimo ogromnych postępów w tej dziedzinie zagranicą — stoją niezmiennie na tej samej wysokości od lat kilkudziesięciu. Inwestycje, poczynione w rafineriach, są przeważnie nieznaczne, o nowocześniejszych urządzeniach prawie się nie słyszy, a jeśli się czasem stworzy coś nowego, to z tyłoma i takimi brakami i wadami, że nowość okazuje się nieprzydatną do użytku.

Upadek naszego przemysłu naftowego w Polsce, jest też dziełem samych szafarzy tego przemysłu, jego arendatorów i protektorów.

Nie trzeba szukać winowajców wokół siebie, skoro „imkrzymowany szlusarz“ — jast wszystkim znany — jego — tylko jego! — należy oddać pod sąd opinii.

Pp. nafiarze, sami najdokładniej obeznani z istotnym stanem rzeczy, instynktem dobrze wyczuli, że kartel dozwoli im, przy niedużym wysiłku, uzyskać bardzo znaczne korzyści — przedewszystkiem dając im możność: zawładnięcia niemalże całym przemysłem, kontroli pro-

dukcji i, co najważniejsze — dyktowania cen — a w następstwie steryzowania konsumentów i — sfer rządzących. Nafiarze nie ukrywali się wcale z tem, że kartel, to ostatnia deska ich ratunku. Jeśli więc ten kartel zawiedzie, to nad polskim przemysłem naftowym, ongiś chlubą kraju, można będzie postawić nagrobek.

W opinję wnawiano, że utrwalenie kartelu naftowego — to rozkwit. A tymczasem okazuje się, że kapitał naftowy — zgodnie z taktyką całego kapitalizmu — jako szczyt swego powodzenia upatruje nie-łosierne śrubowanie cen, niezależnie oraz zależnie od kursu dolara.

Ogłoszona obecnie uzasadniona redukcja ceny nafty (tylko nafty) spowodowana została zdecydowaniem stanowiskiem rządu, który kategorycznie zażądał rewizji cen, uzależniającej od tego swój dalszy stosunek do kartelu, będącego pomimo ludzających pozorów, organizacją wcale nie trwałą.

Antagonizmy wewnętrzne, nieustające tarcia i nieusuwalne sprzeczności interesów pomiędzy uczestnikami kartelu, niewyraźna i niepopularna rola „Państwowych Zakładów Naftowych“, które, minąwszy się ze swem pierwotnem powołaniem regulowania cen produktów naftowych, znalazły się nagle między młotem a kowadłem — wszystko to razem w wielkiej mierze nie może się przyczyniać do wzmocnienia spoidel kartelu.

To też przyjąć należy jako pewnik że byt kartelu naftowego nie da się policzyć na — miesiące.

KURJER SPORTOWY.

HARCERSKIE ZAWODY NARCIARSKIE WE LWOWIE.

Dnia 24 b. m. odbyły się zawody narciarskie drużyn harcerskich we Lwowie na „Lomszanówce“, zorganizowane przez 23-cią drużynę harcerską. Bieg na przestrzeni 3 km. o charakterze zjazdowym, odbyli zawodnicy w trzech grupach, a to: I — narciarzy wprawnych, II — nowicjuszy, III — uczniów Gimnazjum VI-tego. Do biegu stanęło 14-tu zawodników.

Wyniki w poszczególnych grupach przedstawiają się następująco:

I grupa wprawnych: 1) Pajak Jan (23 dr.) — 11 minut; 2) Dulebowski

Nowi konsulenci lwowsk. Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, 25. stycznia.

Mianowani zostali konsulentami pp. Sam, Ankraut (dyr. „Galicji“), Ign. Bendel (prez. Grem. agentów), dr. Gsala (dyr. „Oikosu“), Tad. Chłapowski (dyrektor „Galicji“), W. Chowaniec (wł. drukarni w Stanisławowie), Władysław Dunka de Sajo (dyr. Kraj. Tow. Naftowego“), dyr. Norbert Feit (dyr. „Chodorowa“), I. Hafter (prezes Stow. kupców w Stanisławowie), Filip Lieberman (właśc. rafinerji w Stanisławowie), Markhohler (wicepr. lwowskiego Stow. kupców), dr. Feliks Merunowicz (dyr. lwowsk. filji Banku Gosp. kraj.), Józef Nowak (właśc. wędliniarni i restauracji), Józef Pineles (dyr. „Ozonu“), sen. M. Szarski (dyr. Banku Przemysł.), L. Süswain (dyr. Powsz. Banku Związk.), dr. Witold Wiesenberga (dyrektor „Dąbrowy“), Henryk Zipper (współwłaśc. firmy A. H. Zipper), N. Żebrowski (kupiec ze Stanisławowa) i Kazimierz Zardecki (dyr. Gazowni miejskiej).

Koń i motor na ulicach Warszawy.

Warszawa, 26. stycznia.

Ze statystyki dorożek samochodowych i konnych za r. 1925, zebranej przez Urząd Przemysłowy Magistratu wynika, że w roku tym wydano 1299 pozwoleń na uruchomienie dorożek samochodowych, zarejestrowano zaś 1132 szoferów, dorożek jednokonnych — 1538, dorożkarzy zaś 2280. Czerwiec r. 1925 był miesiącem rozkwitu motoryzacji Warszawy w tym bowiem miesiącu wydano 403 pozwoleń na dorożki samochodowe, które do tej cyfry doszły stopniowo z 9 wydanych w styczniu. Następnie rozpoczyna się spadek bardzo gwałtowny. Najchudszy miesiąc był wrzesień, w którym wyjechało 23 nowych samochodów.

Motoryzacja Warszawy nastąpiła niezwykle gwałtownie i bezplanowo. Zupełnie wymierają dorożki dwukonne których w r. 1925-tym zarejestrowano 7.

Zauważyć należy, że przed wojną krążyło na ulicach Warszawy przeszło 5000 dorożek.

W dwójnasób powiększyła się w Warszawie liczba rowerów których w r. 1924 zarejestrowano 5.900, w r. 1925-tym zaś aż 10.300.

Nadto w r. 1925-tym zarejestrowano 4008 wozów ciężarowych, 1285 zaś parokonnnych.

Adam (23 dr.) — 11 m. 10 s.; 3) Jorkasch - Koch Roman (8 dr.) — 12 m. 50 s.

II grupa nowicjuszy: 1) Dulebowski Jan (23 dr.) — 14 m. 10 s.; 2) Pajak Stefan (23 dr.) — 14 m. 45 s.

III grupa (uczniowie Gimm. VI-go): 1) Kania Stefan (VII kl.) — 13 m. 25 s.; 2) Matlak Marian (VI kl.) — 14 minut.

NADESLANE.

Odnosnie do zamieszczonego komunikatu Kasy Chorych Miasta Lwowa z dnia 14-go b. m. l. 340 Pr/926, Koło Aptekarzy Lwowskich ma zaszczyt zawiadomić P. T. Członków Kasy Chorych Miasta Lwowa, jak poniżej:

Kasa Chorych M. Lwowa zawiadomiła właścicieli aptek lwowskich, że z dniem 5. stycznia 1926 r. wydawanie leków na dotychczasowe recepty jest niedopuszczalne i że rachunki za wydane leki na te recepty nie będą honorowane, a wydawać można tylko leki zapisane w wyjątkowych przypadkach na specjalnych blankietach.

Ponieważ apteki publiczne obowiązane są wydawać leki na wszystkie recepty, a wyżej przytoczone zarządzenie Kasy Chorych M. Lwowa ogranicza wydawanie leków z aptek publicznych dla tejże Kasy tylko do nagłych lub wyjątkowych przypadków, przeto aptekarze lwowscy postanowili wogóle zaprzestać wydawania leków na jakiegokolwiek recepty Kasy Chorych Miasta Lwowa z wyjątkiem takich, za które opłata uiszczona będzie w gotówce.

1127 Koło Aptekarzy Lwowskich.

MIEJSKI TEATR WIELKI

Początek przedstawień o godz. 7-30

Wtorek 26 stycznia 1926.

NIETOPERZ

Opera komiczna w 3-ach aktach Ryszarda Genee. Muzyka Jana Straussa.

OSOBY:

Gabryel Eisenstein, kapitalista	Kuligowski
Rosalinda, jego żona	Grabowski
Franke, dyr. więzienia	Tatrzański
Książę Golesco	Rylska
Adeia, pokojówka	Brzeska
Alfred, nauczyciel śpiewu	Ostrowski
Doktor Falke, notariusz	Szmidt
Doktor Blind, adwokat	Kopczyński
Frosch, dozorca więzienia	Kowalski
Ida, koryfejka	Hierowski
Sekretarz księcia	Bykowski
Luka, kamerdyner	Szymański

Rzecz dzieje się w miejscowości kapitel.
Reżyser: Filip Kulligowski.

TEATR NOWOCI.

Początek o godz. 7-30.

Wtorek 26 stycznia 1926.

MEDALJON PRABABKI

lekka komedia w trzech aktach Stanisława Warskiego.

OSOBY:

Ignacy Dowgirt, właściciel doór . . .	Dobrzański
Nikodema, daleka krewna Dowgirta . . .	Kwiatkiewiczowa
Kazimierz Krzycki, siostreniec Dowgirta	Brzeski
Alina jego żona . . .	Dębicka
Józef Porada dziennikarz	Rasiński
Janina Orwiczówna, artystka	Szczęsna
Franciszek Bąkowski, karbowy	Fertner
Stasia, pokojowa . . .	Skrzydłowska
Stefan, służący	Lewicki
Bronia, pokojowa Krzyckich	Żelichowska

Rzecz dzieje się współcześnie. Akt I. W mieszkaniu Krzyckich w Warszawie. Akt II. i III. w domu Dowgirta w Lubowidzu, w okolicy Płocka.

Reżyser: Julian Dobrzański.

CŁO WYWOZOWE OD PSZENICY.

Dowiadujemy się, że ministerstwo Przemysłu i Handlu wydało w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu i Ministerstwem Rolnictwa rozporządzenie, mocą którego za ładunki pszenicy, przeznaczone do wywozu, a nadane w Rzeczypospolitej Polskiej najpóźniej 25 stycznia b. r. i zaopatrzone w poświadczenia wahitowe, cło nie będzie pobierane.

Rozporządzenie to ogłoszone będzie w dzienniku ustaw w ciągu bieżącego tygodnia.

Wedle informacji, rzekomo przez Ministerstwo Skarbu udzielonych austriackiemu posełstwu, należyłości cłowe dla przesyłek eksportowych pszenicy aż do 25 b. m. będą kredytowane, a po ogłoszeniu wspomnianego rozporządzenia, odpisane, tak, że wskutek pierwotnego rozporządzenia o opłacie cłowej, transporty nie ulegną żadnej zwłoce.

GIEŁDA LWOWSKA.

Zebrańie dzisiejsze przeszło pod znakiem dalszej baissy akcji. Najbardziej ucierpiały akcje Chodorów, które zakończyły kursem 4.80 (ostatnio 5.10). — Inne papiery przeważnie również zniżkowe. Za Chybie nie chciano płacić więcej jak 3.—. Towaru na ogół dużo, przy liźnych zleceniach sprzedaży i ograniczonym popycie. Tendencja zniżkowa. Usposobienie wyczekujące.

Kotowane. Hipoteczny 0.46, 0.47, Browary 7.70, Chodorów 5.05, 4.95, 5.—, 4.90, 4.85, 4.80, Niemojowski 0.20, Parowozy 0.21, 0.22, Rakszawa 0.50, Tesp 2.60, 2.70.

OBROTY PRYWATNE.

Tendencja chwiejna zniżkowa. Obroty słabe.

Dolary amer. 7.30 do 7.35, dolary kanad. 7.15 do 7.20, korony czeskie 0.23 do 0.23 i 1/3, leje 0.03 do 0.03 1/2, franki franc. 0.28 i 3/4 do 0.29, franki szwajc. 1.45 do 1.48, funty szterl. 34.— do 34.50.

Złoto: 20 kor. 28.80 do 29.20, 20 frank. 26.70 do 27.20, 20 mrk. 32.50 do 33.00, 10 rubli 36.— do 36.50.

Srebro: kor. austr. 0.57 do 0.58, 5 kor. 3.10 do 3.15, floreny 1.55 do 1.60, ruble 2.50 do 2.60, kopiejki za rubla 1.25 do 1.30.

GIEŁDA ZBOŻOWA.

Większe obroty w pszenicy i owsie, skromne w życie i jęczmień, sporadyczne w kukurudzy krajowej i białej koniczynie za którą płacono 234.50 zł. loco Sokal. Ogólny obrót 350 tonn. Ceny nógół słabsze a w szczególności potaniała pszenica. Tendencja zniżkowa dla owsa utrzymana. Usposobienie silne.

Pszenica biała krajowa 29.00 do 31.00 zł. Pszenica czerwona krajowa 32.00 do 33.50. Żyto małopolskie 18.50 do 19.50. Jęczmień małopolski browarn. 18.50 do 19.50. Jęczmień małopolski pastewny 15.00 do 16.00. Owies małopolski 20.00 do 21.00. Kukurudza krajowa 19.00 do 20.00. Ceny z wyjątkiem jęczmienia browarnianego, szacunkowe.

OKULISTA

dr. Leon Gruder, ordynuje przy ul. Romanowicza 7, 2384 od godziny 12-1, 3-5

MAKARONY

niedoścignionej
jakości.

„KŁOS”

Wszędzie do nabycia.

OBWIESZCZENIE.

W tutejszej elektrowni miejskiej odbędzie się
w dniu 16-go lutego 1926 o godz. 10 rano
PUBLICZNA LICYTACJA

uszkodzonego wielkiego motoru Diesla wraz
z kołem popędowym.

Cenę wywołania ustanawia się na 10 groszy
za jeden kilogram wagi loco elektrownia miejska.
Brody, dnia 18 stycznia 1926.

Z MAGISTRATU.

Komisarz Rządu:
Morgenstern, mp.

1123

Wielki wybór
KILIMÓW GLINIANSKICH
oraz
Wyrobów KOSZYKARSKICH
poleca najtaniej

„KILIM GLINIANSKI”

Lwów 753

Halicka 5. — Filja: Kopernika 23.

KUPUJE złoto, brylanty, djamenty, perły, prace
najwyższe ceny 1098
LWOWSKI, Jagiellońska 2. 1098

Pokój

dla jednej osoby z doborowem
utrzymaniem lub dla 2
osób tylko z pierwszym śniadaniem,
opał, światło od 1. lutego do wynajęcia.
Tarnowskiego 20, II. p. mieszk. 10,
między godz. 2—5 popołudniu. 1104

W ZAKŁADZIE kosmetycznym i fryzjerskim Berta Thilo
(Plac Trybunalski 1. mezanin), usuwa się z pomocą najnowszyc
aparatury zmarszczki i nieczystości twarzy, czernow
ności nosa i rąk. Tamże wykonuje się artystyczne fryzury
według paryskich żurnali, farbowanie włosów oryginalną
farbą Henne, strzyżenie włosów, roboty perukarskie
i manicure. 1038

Obfitość światła w ognisku domowym.

Koniecznością przyjemnego mieszkania jest dostateczne i dobre oświetlenie. Światło
nigdzie nie powinno razić. Światło żarówki elektrycznej winno być zawsze tają
dzone zastawkami z tkanin lub szkła. W miejscach, w których z konieczności światło
jest bez zastawek, należy używać żarówek matowanych, lub jeszcze dogodniej
ze szkła opalowego.

POLSKA ŻARÓWKA **OSRAM** S.A.

Reklama to potęga!

HALLO 25-31 HALLO
ZUPEŁNA WYSPRZEDAŻ
Żarówek marki OSRAM
sztuka 1.20 sztuka
K. POMPACH
Jagiellońska 11. w podwórzu.

Kursa naukowe „WIEDZA”
pod osobistym kierown. prof. Bogusława Butrymowicza
Kraków, Studencka 14.

przyjmują wpisy na drugie półr. roku szkolnego 1925|26

Kursa obejmują:

- 1) Kursa maturalne: gimnazjum klasyczne, humanistyczne, neohumanistyczne i matematyczno-przyrodnicze 1-roczone i 2-letnie.
- 2) Kurs niższej szkoły średniej w zakresie 4-ch klas.
- 3) Kurs seminarjum nauczycielskiego 1-roczy i 2-letni.
- 4) Kurs szkoły handlowej jednoroczny i półroczny.
- 5) Analogiczne kursa pisemne wszystkich typów, zapomocą świeżo przez fachowych profesorów opracowanych skryptów, wskazówek i programów nauki, połączone zostały z Kursami zbiorowymi w Krakowie i prowadzone są przez uczących na powyższych Kursach profesorów szkół średnich równoległe z normalnym tokiem nauki tychże Kursów.

Na kursach „WIEDZA” udzielają nauki tylko najwybitniejsze siły fachowe gimnazjów krakowskich od 5 do 6-ciu godzin dziennie.

Spis grona profesorów do przejrzania w sekretarjacie
Wszelkie potrzebne podręczniki do dyspozycji uczniów (enic). Dla wojskowych i inwalidów 25 procent opustu. Wszelkich informacji udziela się bezpłatnie. 1815

WŁASNY WYRÓB — CENY FABRYCZNE
KOŁDRY JEDNO i DWU-STRONNE od zł 27-50

MATERACE z TRAW. MORSK od 42 i WŁOSIENNE od 85—

PODUSZKI pierzane od 17-50. — GOTOWE PRZEŚCIERADŁA pod kołdry od 11-50. — na postanie od 6 50. —

Gotowe poszewki od 4—. **KOCY — KAPY FIRANKI — DYWANY** itp. sprzedaje najtaniej

FABRYKA POŚCIELI PIETRUSZEWSKI-MLEKO

Lwów, KORALNICKA 6 — Telef. 37—72.
DLA ZAKŁADÓW. — SZPITALI i t. p. — CENY OFERTOWE NISKIE. 1069

Służącego biurowego

rzutnego, uczciwego, na podstawie świadectw poszukuje się. Zgłoszenia pod: „Świadectwo” do Administracji „Kurjera Lwowskiego”.

Posady i prace.

UWADZE pp. Ziemiann, ple-nipotentów! Cegielnie, dachówkarnie, wapielnieznambudować, prowadzić. Praktyka 25-letnia. Szukam kierownictwa, administracji, spółki Ceramik Lublin, skrzynka 75, 767

WYCHOWAWCZYNI izr przyjmie posadę na wyjazd, rozumie gospodarstwo, umie szyć. Zgłoszenia do administracji pod „Wychowawczyń”. 1111

DOSADY poszukuje młody, zdolny leśnik, posiadający egzamin leśniczy i praktykę i najlepsze kwalifikacje. Zgłoszenia dla T. Swejdy do Administracji „Kurjera Lwowskiego”. 1122

Nauka i wychowanie.

STENOGRAFIJ wyucza wszystkich listownie bezpłatnie, celem propagandy Instytut Stenograficzny, Antoniego Wojnara, Warszawa, Krucza 26. 1002

POSZUKUJĘ lekcji w zakresie szkół średnich (niższe gimnazjum). Łaska- we zgłoszenia do admin „Kurjera L.” pod „M. P.” 1113

POSZUKUJĘ lekcji rosyjskiego języka. Zgłoszenia do Administracji „Kurjera Lwowskiego” pod „Rosjanka”. 1118

NAUKA języka włoskiego. Dla śpiewaków i artystów niższa. Zgłoszenia do Administracji „Kurjera Lw.” pod „Italiano”. 1117

Kupno i sprzedaż.

FORTEPIANY Bösendorfera, Blüthnera, Förstera i innych fabryk, najnowsze modele prawie jak nowe oraz pianina, fisharmony, zawsze na sprzedaż gotową — mienia, kupuje: HANAŁ Pańska 21. 1048

FORTEPIAN „Wirth schuler-Bösendorfer” krzyżowy, stan i wygląd bardzo dobry, sprzedam okazjonalnie. Kopernika 26, parter, oficyant, Skleniarski. 1114

KAMIENICA duża, narożna II dzielnica, 2 pokoje, kuchnia wolna, zaraz do sprzedania. Wiadomość D. Gross Brajerowska 12. 1129

Różne.

UNIEWAŻNIAM zgubioną książeczkę wojskową wydaną przez P. K. U. Stryka na nazwisko Kwaśnikiewicz Ignacy ur, w r. 1899. 1128

Jak żyć

Nadesłaj charakter pisma swój, zainteresowanaj osoby, zakomunikuj imię, rok, miesiąc urodzenia. Otrzymasz szczegółową analizę charakteru, określenie zalet, wad, zdolności, pragnienie. Analizę wysyłam po otrzymaniu 3 złotych. Osobiście przyjmuję od 12—7. Protokoły, odezwy, podawanie nawiązań do innych osób w literaturze. Warszawa, Psycho-Grafolog SZYLLER-SZKOLNIK, Piękna 24.

STROJENIE i naprawę fortepianów przyjmuje: Artur Smutny, Chmielowski 5. Telefon 1598. 1138

Marja Ludwika RZEPECKA

Lwów, Halicka 20, III. p.
artystyczna wytwórnia kwiatów poleca się
na KARNAWAŁ. 729

Ministerstwo Kolei sprzedaje złom w postaci szyn, obręczy, żelaza lanego przepalonego i niespalonego, wiórów z żelaza lanego, rur płomiennych i stali resorowej w ogólnej ilości 3.100 ton. — Szczegółowe ogłoszenie w Monitorze z dnia 20 I. br. Nr. 15. 1128

Popierajcie cele Towarzystwa
Sz oły Ludowej.

Ceny ogłoszeń: Za wiersz milimetrowy: Zwyczajny za tekstem 12 gr. Nadstawne i nekrologia 30 gr. Na pierwszej kolumnie 50 gr. Przed kroniką i w rubryce „Repertuar” 40 gr. Po kronice, komunikaty 36 gr. Dział ekonomiczny 40 gr. Drobnie ogłoszenia za każdy wyraz 6 gr. Kupno i sprzedaż 8 gr. Matrymonialne 12 gr. Poszukujący pracy 2 gr. Na kolumnie tekstowej paski i inseraty po 36 gr. Ogłoszenie zagraniczne o 50% drożej

Nakładem Nowej Spółki Wydawniczej.

Z drukarni Polskiej we Lwowie, Chorazczyzna 17. Tel. 29 19. pod zarz. Z Kiebusiewicz

Odpow. działny redaktor: Tadeusz Stroński.